

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1. april 1876.

Nr. 30	Utgitt 19. juli	1950
Innhold.		
Skr.	om nye helseforskrifter for Sauherad	681
»	om nye helseforesegner for Bø i Telemark	697
»	om tillegg til helseforskriftene for Gamvik	713
»	om kontrollavgift på frukt-, bær- og grønnsakkonserver	713
»	om vedtekter til reguleringsplan for et område ved Ås st.	714
»	om fredning av hjortekolle i Sandstad, Fillan, Kvenvær og Hitra ..	717
»	om regulering av Konnerud i Skoger	717
»	om vedtekter til bygningslovens § 137 for Konnerud i Skoger ..	719
»	om endr. i reguleringsplan og bygningsvedtekter for brannstrøket på Rena	720

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

Med hjemmel i § 11, jfr. § 4 i sunnhetsloven av 1860 med senere endringer, jfr. kgl. resolusjon av 23. mai 1947, gis herved stadfesting på vedtak av Sauherad herredstyre i møte 3. april 1950 om nye helseforskrifter for Sauherad herred i Telemark fylke.

Forskriftene trer i kraft 1 — en — måned etter at de er stadfestet.

Fra samme tid oppheves de hittil gjeldende forskrifter, stadfestet 29. desember 1902.

Forskriftene lyder så:

I. Boligforhold.

§ 1. Ved nyoppførelse og flytting av våningshus skal den som vil bygge sende melding til helserådet på et av helserådet utarbeidet skjema minst 1 måned før arbeidet påbegynnes. Meldingen skal ledsages av nøyaktig tegning i bestemt målestokk.

§ 2. Alle våningshus skal søkes lagt på tørrlendt grunn, og plasseres slik at mest mulig sol kommer inn i daglig- og soveværelser. Intet hus må anbringes sådan at det borttar sollyset fra annet våningshus. Byggegrunnen skal befries for matjord og dreneres. Rundt huset skal terrenget planeres så at der så vidt mulig blir helling til alle sider.

3. juli.

3. juli. § 3. Ethvert våningshus skal ha grunnmur av minst 30 cm's høyde over jordsmonnet; den må være betryggende isolert, så ikke fuktighet fra grunnen kan trenge opp i bygningen. Det skal være et isolerende mellomlag mellom grunnmur og nederste del av bygningen. Hvor det ikke er kjeller, skal det være minst 60 cm's avstand mellom golv og underliggende jordsmon. Grunnmuren må da være forsynt med trekkhull av minst 10 ganger 15 cm's tverrsnitt på minst 2 sider; trekkhullene må være dekket av smågitret rist. Enhver kjeller under golv skal være forsynt med minst ett vindu hvorigjennom der kan luftes.

§ 4. Golvene skal være tette og dobbelte, og golvfyll må være ren. Fyll fra gamle bygninger eller fyll av gammel torvmuld tillates ikke brukt. Impregnert papp kan brukes til pakning.

§ 5. Alminnelige beboelsesrom må ikke innredes med mindre høyde under taket enn 2,40 m. I rom som innredes med skråtak og skal benyttes til opphold for mennesker må høyden under taket ingen steds være mindre enn 1,25 m. Hvor rommet er høyest må høyden under taket være minst 2,50 m. Hvis golvflaten i rom der benyttes som opphold for mennesker ikke er minst 6 m², må rommet stå i åpen forbindelse med et annet rom. Ved nyinnredning i eldre bygninger kan høyden under taket med helserådets samtykke nedsettes til 2,20 m.

Såfremt bygningsloven er gjort gjeldende, kommer dennes bestemmelser eller vedtekter gitt med hjemmel i samme til anvendelse.

§ 6. Ethvert beboelsesrom skal ha vindu ut mot uoverdekket plass; den effektive lysåpning skal være minst 1/10 av rommets golvflate. Vindusflaten må i alminnelige beboelsesrom være og aldri utgjøre mindre enn 1 m² samlet for hvert rom. Minst ett vindu må kunne åpnes, og hvor der er flere, minst halvparten.

§ 7. Kokeovn må ikke anvendes i beboelsesrom eller kjøkken uten å være forsynt med tilstrekkelig ventilasjon, så røyk og damp unngås.

§ 8. I nye murhus må puss- og innredningsarbeider ikke påbegynnes før det er gått minst 6 uker etter at bygningen er brakt under tak. Kjellerrom må bare med helserådets tillatelse anvendes til beboelse. Vindu i bebodde kjellerrom må ikke vende ut mot innelukket gårdsrom, og der må minst i 10 m's avstand ikke være bebyggelse utenfor vinduet. Vinduenes og rommenes størrelse og innretning skal være den samme som for alminnelige beboelsesrom bestemt. Den over jordoverflatens nivå liggende del av lysåpningen skal utgjøre minst $\frac{2}{3}$ av den samlede vindusflate. Golvet må dekkas av asfalt, sement eller lignende vanntett materiale, og ovenpå samme legges med minst 5 cm's mellomrom tregolv uten fyll. Der må dreneres og isoleres tilstrekkelig, så at grunnfuktigheten ikke stiger opp

i golv eller vegger. Golvet må ligge minst 0,5 m over høyeste grunnvannstand. Utenfor disse beboelsesrom og utenfor de øvrige rom, som ved dør eller åpning står i umiddelbar forbindelse med disse, skal der anlegges en luft og lysgrav som er minst 60 cm bred. Lysgraven skal gå minst 20 cm under golvets nivå og være tilstrekkelig drenert så oppsamlet vann sikkert og lett kan finne avløp. I rom som støter umiddelbart opp mot disse beboelsesrom må der ikke oppbevares illeluktende saker. For øvrig må byggherren iaktta alle de forskrifter helserådet for hvert tilfelle måtte gi med hensyn til rommets ventilasjon eller øvrige sanitære innredning.

§ 9. Innredes bryggerhus, stryke- eller rullerom i kjeller, må det også der sørges for at rommene etter omstendighetene blir tilstrekkelig tørre, lyse og rommelige. Det må alltid sørges for her som andre steds hvor sådanne rom brukes, at fuktighet og damp avledes.

§ 10. Hytter for skogs- og fløtningsarbeidere samt midlertidige losjhus for tilfeldige arbeidere eller anleggsarbeidere kan helserådet forby brukt, hvis de ikke tilfredsstiller de krav i sanitær henseende som helserådet anser nødvendig. Er golvet tilstrekkelig varmeisoleret, kan huset tillates oppført på stolper med en minste avstand mellom golv og jord av 0,5 m. Der skal ikke være større belegg på hvert rom enn at det blir 10 m³ på hver mann. Hver mann skal ha egen seng og vanlig utstyr. Det skal være vaskestell i fornødent antall, eget rom til tørk av klær. Rommene i disse hus skal daglig gjøres rene.

Et eksemplar av denne paragraf skal være oppslått i alle de hus som paragrafen omhandler.

§ 11. Finner helserådet noe bebodd rom å være skadelig for helsen på grunn av fuktighet, urenslighet, overfylling av mennesker, mangelfull tilgang på lys, for liten luftveksel, trekkfullhet og lignende skal helserådet pålegge vedkommende å rette manglene innen en gitt frist, likesom det kan forby bruken av dette til dette er skjedd. Det forlanges minst 10 m³ rom pr. person, voksen beboer, for barn forholdsvis mindre.

§ 20. Oppslag av seppel...

II. Dyrehold.

§ 12. Hester, kuer, svin, får, geiter, kaniner og fjærfe må ikke huses i eller under våningshus eller rom som har tak eller vegg felles med våningshus eller oppbevaringssted for matvarer.

§ 13. Helserådet kan ved tettere bebyggelse forby dyrehold når dette foranlediger slike sanitære ulemper som vedkommende ikke kan eller vil avhjelpe.

§ 14. Pelsdyrgård må ikke legges så nær hus eller almanveg at lukten er til plage, heller ikke må den legges slik, at det kan komme

3. juli. tilsig eller avfall til brønn, bekk eller annet sted hvorfra der tas vann til folk eller fe. Avfallet fra gården må brennes opp eller legges i kompost og dekkes godt med jord.

Kjørel og kopper som brukes i gården må vaskes i særskilt kjørel. Kluter, koster og annet som blir brukt til vasken må ikke brukes i annen vask i hus eller uthus. Kammer og koster som brukes til pelsdyr må ikke brukes til andre dyr. Forsendelseskasser må ikke settes inn i uthus, fjøs eller stall før de er grundig rengjort. De som steller med dyrene skal ha særskilt fottøy til bruk i pelsdyrgården og må passe nøye på, at dette fottøy ikke kommer inn i hus, grisehus, fjøs eller stall før det er godt vasket.

Røkterne skal ha særskilte ytterklær (overals) når de steller dyrene. Hver gang røkteren har stelt dyrene, håndtert redskap, kjørel og lignende, må han vaske hender og underarmer grundig. Må man av en eller annen grunn ta hvalper inn i hus for kortere tid, må man gå fram med ytterste renslighet. De må bare håndteres av røkteren. Når de er kommet tilbake til pelsdyrgården, må det rom de har vært i rengjøres og luftes grundig. Revemat må oppbevares, håndteres og sendes på slik måte at det ikke kommer stank eller annen urenslighet til beboelsesrom, arbeidsrom, spiserom eller til offentlig gate, plass eller veg.

III. Utvendige rom, gårdsrom, søppel, gjødsel og kloakker.

§ 15. Hver bebodd leilighet skal ha adgang til privet, der skal være minst ett for hver familie. For større bygninger, leiegårder, fabrikker, arbeiderboliger, kirker, skoler, forsamlingslokaler osv. hvor mange folk bor eller ferdes, skal det være privet og pissoar i den utstrekning som helserådet til enhver tid finner påkrevet og alltid særskilt for de to kjønn. Privet må ikke innredes i våningshus uten etter helserådets spesielle tillatelse, og dets innredning må i ethvert tilfelle godkjenes av dette. Rom for binger eller beholdere skal holdes lukket av tettsluttende lem, og de skal ha en trekkpipe som er minst 24 cm lange 24 cm i tverrsnitt, og som føres helt opp i høyde med taket.

§ 16. Priveter og urinsteder skal alltid holdes tilbørlig rene. De må være innrettet med tett kasse eller tønne som lett kan tømmes, eller der må innrettes tett bing. Kassen eller tønne må stå på vanntett underlag og skal ikke være synlig utenfra. De skal tømmes så snart de er $\frac{2}{3}$ fulle, i hvert fall hver høst og vår. Helserådet skal i hvert tilfelle anordne det nødvendige ved innredning av nytt lokum, så der ikke oppstår stank. Forårsaker eldre privet etter helserådets skjønn sanitære misligheter, kan helserådet påby manglene rettet. Utgiftene hermed påhviler eieren.

§ 17. Stall, fjøs, hønse- og grisehus, privet, pissoar og lignende hus, likesom opplagssteder og utkastelsessteder for gjødsel og avfall må være fjernet minst 10 m fra våningshus, matbod og allfarveg eller være slik innrettet at stank, tilsig eller annen urenslighet derfra ikke forulemper mennesker eller dyr. De må ikke ha tilsig til vanntak eller brønn og skal være fjernet minst 10 m fra disse.

§ 18. Intet avfall av noe slag må kastes utenfor husene eller i åpne kloakker eller grøfter, men det må anbringes i dertil innrettede beholdere eller på søppelhauger som må ligge minst 10 m fra beboelseshus, allfarveg, drikkevanntak eller brønn og ikke ha tilsig til disse. Spesielt innrettede beholdere for søppel etc. kan påbys brukt i tettere bebyggede deler av herredet. Disse avfallsdynger skal tildekkes med eller påfylles passende strøing. Utgiftene dermed påhviler eieren.

§ 19. Tømming av binger, gjødselhauger, søppelkasser, avfallsdynger og lignende skal skje minst hver vår og høst og ellers så ofte at overfylling, stank og andre ulemper unngås. Utenfor gårdsbruk må all transport i sommerhalvåret skje i lukkede og tette beholdere når den foregår om dagen. Helserådet kan fastsette bestemt tid til denne transport av gjødsel og tømming. Likeledes kan det bestemme tiden for enhver transport av gjødsel og avfall fra omliggende utenbygds steder. I tilfelle av epidemier eller truende utbrudd av sådanne kan helserådet helt forby sådan avhentning, med mindre gjødselen eller avfallet er blitt betryggende desinfisert og bevitnelse herom foreligger fra helserådets ordfører på utførselsstedet. Likeledes kan det ytterligere skjerpe disse bestemmelser om tømming og påstrøing, ifall det finner det nødvendig etter herom fattet beslutning i henhold til sunnhetslovens § 15.

Huseiere er forpliktet til fra det tidspunkt herredstyret vedtar det, å la tømming av privet og søppelbeholdere besørges av kommunen og herfor betale en avgift som fastsettes av herredstyret med Sosialdepartementets godkjenning. Helserådet kan dog frita gårdiere fra plikten når forholdene i det enkelte tilfelle taler for det.

§ 20. Opplag av søppel må kun finne sted med helserådets samtykke. De skal være underlagt helserådets tilsyn og de bestemmelser helserådet fatter for å hindre sanitære ulemper. Salg og opplag av ben, kluter, brukte gangklær og sengklær, huder, skinn og lignende, som kan framkalle stank, og sanitære ulemper, må kun finne sted med helserådets samtykke og skal være underlagt helserådets kontroll.

§ 21. Selvdøde dyr eller dyr slaktet på grunn av sykdom må ikke kastes i elv, bekk eller innsjø, men nedgraves i minst 1 m dybde på sted hvor der ikke er tilsig til vanntak. For dyr som har lidt av

3. juli. smittsom sykdom der er undergitt særlig offentlig forsorg, blir de regler å følge som er gitt herom i den til enhver tid gjeldende lovgivning.

§ 22. Eier av våningshus er pliktig til å anlegge kloakk eller å omlegge eldre kloakkanlegg på den måte som helserådet bestemmer, når det etter helserådets skjønn av sanitære grunner anses påkrevd og kan gjøres uten uforholdsmessige omkostninger for eieren. Kloakken må være forsvarlig utført, ha innretning til å opppta overvann og spillvann, ventileres og være frostfri, og må lett kunne holdes i orden og renses så stank og annen ulempe til enhver tid unngås. Forårsaker utløp av kloakk i åpne grøfter, rennestein eller annet sted stank eller ulempe, kan helserådet påby rette vedkommende å endre forholdet og i tilfelle forby bruk av kloakken inntil manglene er avhjulpet. Rensing og tømning av kloakker og kummer må skje til tider og på den måte at minst mulig ulempe dermed oppstår. Rensing må skje så ofte at avløpet ikke stanser opp eller stank oppstår til ulempe for omkringboende. Det opptatte bunnfall må straks føres bort. Skadelig eller illeluktende væsker fra fabrikker eller andre anlegg og bedrifter må bare ledes gjennom lukkede avløpsrenner eller på annen av helserådet godkjent måte. De må ikke ledes til offentlig eller privat kloakk direkte eller gjennom samle-kum uten helserådets samtykke.

§ 23. Skyllervann og liknende må ikke ledes ut gjennom husvegg uten å føres videre gjennom rørledning til synkebrønn, kloakk eller grøft. Ledningen må ikke munne ut så nær beboelseshus at den forårsaker stank. Enhver vask skal være forsynt med vannlås.

§ 24. Innredning av vannklosett må for hvert tilfelle godkjennes av helserådet, som kan forlange seg forelagt plan med riss over det påtenkte anlegg. Helserådet kan ta det forbehold for tillatelse til bruk av vannklosett, som det finner nødvendig i ethvert enkelt tilfelle.

§ 25. Huseiere i tettere bebyggede strøk skal holde rent fortauet og den halve gate utenfor sine respektive eiendommer.

§ 26. Gårdsrommet til ethvert beboelseshus skal alltid holdes rent og tørt.

IV. Drikkevann og brønner.

§ 27. Brønner hvorfra mat- og drikkevann kjøres, bæres eller ledes, skal ha et ytre vanntett lag av 1,5 m dybde og minst $\frac{1}{4}$ m tykkelse når det er av sement, og minst $\frac{1}{2}$ m når det er av god lere, eller være anlagt av en annen av helserådet godkjent ordning for å hindre tillop av overvann eller annen forurensing. Jordsmonnet omkring skal i minst 1 m avstand være fast og med god helling

ned fra brønnen fra alle kanter. Brønnen skal være forsynt med en minst 30 cm høy kant av liknende for vann ugjennomtrengelig materiale, og de skal være dekket med låsbart lokk, der har helling som jordsmonnet omkring og ventileres.

§ 28. Brukes brønn eller vanntak av flere i fellesskap, skal der hvor helserådet finner det påkrevet være heis eller vinde med fast, tett bølge.

§ 29. Eiere av leiegårder, arbeiderboliger, fabrikk eller forsamlingshus skal være pliktig til å sørge for tilstrekkelig og rent vann.

§ 30. Helserådet kan til enhver tid forby drikkevanntak benyttet hvis det finner vannet uskikket. Ved tømning og rensing av brønn og vanninntak må vedkommende rette seg etter de anordninger helserådet i så henseende til enhver tid måtte gi.

§ 31. Ingen forurensing må finne sted av postkum, oppkomme, systerne, brønn, bekk, elv eller innsjø hvorfra vann tas til mennesker eller dyr eller til framstilling av matvarer, nytelsesmidler eller rengjøring. Det er forbudt å forurense jordsmonnet på og omkring disse steder, og helserådet kan påby at sanitære ulemper blir fjernet. Til elv, bekk eller annet vanninntak ovenfor de steder hvor drikkevann eller bruksvann hentes, må der ikke legges avløp for gjødsel eller liknende stoffer eller for skadelige eller illeluktende væsker fra fabrikker, uten med helserådets samtykke og på vilkår som dette oppstiller.

§ 32. Det pålegges eier av isdammer og andre istak hvorfra is tas til husholdning eller omsetning, å rette seg etter de anordninger som helserådet i hvert enkelt tilfelle måtte gi for disse anlegg og deres drift for å hindre helseskadelige forurensinger av isen.

V. Bedrifter.

§ 33. Ved anlegg av bedrift som helserådet antar kan volde sanitære ulemper, skal plan for anlegget forelegges for og godkjennes av helserådet før driften påbegynnes. Enhver bedrift av denne art, også de som er igang allerede, skal være underkastet helserådets tilsyn. Hvis det viser seg at noen bedrift blir drevet med større fare for den alminnelige sunnhetstilstand enn nødvendig følger av dens eget vesen, skal vedkommende rette seg etter de pålegg som helserådet gir for å forebygge den sanitære fare. Om ventilasjon i garasjer og reparasjonsverksteder for motorvogner henvises til kongelig resolusjon 17. april 1931.

§ 34. Innredning av slakterier, pølsemakerier, bakerier, meierier, butikker, møller, melkeutsalg og andre rom for tilvirking, oppbevaring, behandling og forhandling av matvarer, skal være godkjent av helserådet, som også i ethvert tilfelle skal gripe inn hvis

3. juli. mangler ved renholdet eller andre sanitære misligheter gjør det påkrevet. Enhver innehaver av sådan bedrift må erverve helserådets godkjennelse av samme så snart disse forskrifter er trådt i kraft.

VI. Nærings- og nytelsesmidler og bruksgjenstander.

I tillegg til lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19. mai 1933 og forskrifter gitt i henhold til samme gjelder:

§ 35. Alle som har med salg av nærings- og nytelsesmidler og tilberedning av disse å gjøre, skal iaktta omhyggelig renslighet med sin person og sine klær, og forbyr å delta deri når de lider av hudsykdommer på hender eller armer eller av smittsom sykdom. For tuberkuløses vedkommende henvises til § 10 i tuberkuloseloven av 8. mai 1900.

§ 36. Kjøtt, blod, fett, innmat eller andre deler av selvdøde dyr må ikke selges eller anvendes ved tilvirking til salg av pølser eller andre næringsmidler. Ved nødslakting på grunn av sykdom må, for så vidt offentlig kjøttkontroll ikke finnes på stedet, helserådet eller dyrlege som helserådet har bemyndiget til det, avgjøre om dyret eller deler av det skal anses som skadelig å fortære eller utjenlig som menneskeføde og derfor ikke tillates omsatt.

§ 37. Helserådet kan forby gatesalg av melk, fløte, kjøtt og kjøttvarer og andre næringsmidler.

§ 38. Til bruk for mennesker må der ikke fallbys, selges eller på annen måte overdras bedervet eller sunnhetsskadelige nærings- eller nytelsesmidler, og heller ikke bruksgjenstander som kan være skadelige for sunnheten fordi de inneholder giftige bestanddeler.

§ 39. Det er forbudt å selge nærings- og nytelsesmidler som er tilsatt noe stoff som av helserådet anses skadelig for sunnheten, eller som er skikket til å skjule at vedkommende vare er bedervet.

§ 40. Inntil de rådende mangler er rettet kan helserådet forby at der blir solgt nærings- og nytelsesmidler som kommer fra eller falbys på steder hvor der ikke blir iaktatt den tilbørlige renslighet ved varens tilvirking, behandling, oppbevaring eller forsendelse. Helserådet er i øyemed som nevnt i §§ 38—40 berettiget til å fordre utlevert de nødvendige prøver. Jfr. næringsmiddelovens § 5.

§ 41. Helserådet kan midlertidig forby salg og annen overdragelse av nærings- og nytelsesmidler som er kommet fra eller selges fra steder, hvor det forekommer tilfelle av eller finnes noen basillutskiller av farlig smittsom sykdom blant mennesker eller dyr som kan utbredes med varene. Helserådet kan beslutte at varer som finnes skadelige, skal tilintetgjøres eller på annen måte uskadliggjøres på vedkommende selgers bekostning.

3. juli.

§ 42. Alt vann som brukes i bedriftene til renhold eller til tilvirking av nærings- og nytelsesmidler, bestemt for salg, må kun tas fra vannløp, oppkomme eller annet vanntak som ikke forurenses ved avfall fra mennesker, husdyr eller ved sunnhetsskadelige tilsig. Vannet må føres dit hvor det brukes på sådan måte at det ikke forurenses. Is som brukes til tilvirking eller konservering av disse matvarer må tilfredsstille samme krav til renhet og renslig behandling, som foran er nevnt for vannets vedkommende.

§ 43. Det er forbudt å innføre eller selge brukte gang- og sengelær og andre brukte tekstilvarer av ethvert slags, samt brukte møbler, uten tillatelse av helserådets ordfører. Forbudet omfatter også auksjoner.

§ 44. Ethvert alvorlig sykdomstilfelle som det er mistanke om er oppstått ved nytelse av giftige, bedervete eller forfalskede nærings- eller nytelsesmidler, eller ved bruk av gjenstander som inneholder giftige eller farlige bestanddeler, skal av den tilkalte lege øyeblikkelig meldes til helserådets ordfører med angivelse av den antatte årsak og andre nødvendige opplysninger. Det samme gjelder sanitære misligheter, som antas å stå i forbindelse med eller å kunne gi anledning til å framkalle sykdom.

VII. Fjøsstell og melk.

I tillegg til lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19. mai 1933 og forskrifter gitt i henhold til samme gjelder:

§ 45. Fjøs skal være lyse, de skal holdes rene og godt luftet.

§ 46. Kuene skal holdes rene.

§ 47. Melkekar og melk må behandles med den største renslighet.

§ 48. I ethvert fjøs skal der være vaskefat, såpe og rent håndkle.

§ 49. Den som melker skal være iført rent hvitt armforkle. Er juret eller kuas bakpart tilsølet, må de tilsølete partier grundig vaskes og derpå tørkes av fullstendig med ren, tørr klut.

§ 50. Melken må snarest bringes ut av fjøset.

§ 51. Ved sykdom blant besetning eller mistanke om smittsom sykdom i husstand skal salg av melk fra vedkommende ku eller fra besetning stanses, og forholdet meldes til helserådets ordfører.

§ 52. Levering av melk fra avlatende ku og levering av melk etter kalving må skje etter de bestemmelser som til enhver tid er gjeldende for meierier.

Melk eller fløte må ikke utbys til salg eller omsettes:

- a. Når varen kommer fra dyr, som det er grunn til å mistenke for å lide av munn- eller klovsyke, smittsom kalvekasting, miltbrann, jurbetennelse eller annen jursykdom, børbetennelse, etterbyrdens

3. juli. tilbakeholdelse, diarrhoe, pyæmi, septicæmi (blodforgifting), andre sykdommer som ledsages av feber, større væskende sår, gulsott, forgiftninger eller annen sykdom som etter helserådets skjønn kan gi melken skadelige egenskaper. Det er likeledes forbudt å anvende melk fra tuberkuløse dyr til mat for folk, med mindre den er kokt eller på annen måte betryggende varmebehandlet.

b. Når varen stammer fra dyr, som er blitt behandlet med legemidler, som ved å gå over i melken eller på annen måte kan virke skadelig på den.

c. Når varen har utpregede varefeil, f. eks. er blodig, bitter eller slimet eller av andre grunner er blitt utjenlig til menneskeføde. Helserådet kan dog tillate omsetning eller nyttiggjørelse av melk og fløte som under c) omhandlet, hvis den skadelige egenskap blir fjernet. Vedkommende fjøseier eller forhandler av melk er pliktig til, hvis helserådet krever det, å tilveiebringe sunnhetsattest fra autorisert dyrlege for fjøsets besetning, når mistanke om misligheter er oppstått. Tillatelse av fornyet leveranse eller salg av melk er avhengig av fornyet attest fra dyrlege.

§ 53. Melk og fløte, så vel til salg som til husbruk, må særlig behandles med ytterste renslighet. Er den bestemt for salg, skal den aldri oppbevares i rom som vanlig benyttes til daglig opphold for mennesker og heller ikke i soverom. Alle fat og kjørelere må holdes omhyggelig rene. I melk og fløte bestemt for salg, må der ikke blandes is. Det er forbudt å drikke av melkespann eller disses lokk. Alle regler som gjelder forhandlere av melk og melkeprodukter, gjelder også enhver i herredet bosatt leverandør av disse næringsmidler, så vel til utsalg som til privat.

VIII. Meierier og melkeutsalg.

I tillegg til lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19. mai 1933 og forskrifter gitt i medhold til samme gjelder:

§ 54. Helserådet kan påby at salg av melk og fløte skal foregå fra eget rom (utsalg). Alle som handler med melk skal ha denne oppbevart i særskilte rene og luftige rom.

§ 55. Meierier, ysterier og melkeutsalg som heretter åpnes, eller åpnes på nytt etter å ha vært nedlagt, skal anmeldes for og godkjennes av helserådet.

§ 56. De rom hvor melk og melkeprodukter omsettes og bearbeides, skal være rene og lyse og godt ventilert. Golv og vegger, tak og disker skal holdes i slik stand at de lett kan holdes rene ved vask. Disker og golv må vaskes omhyggelig hver dag, vinduer

og dører minst hver uke, vegger og tak minst hvert halvår. Måleredskaper og kar må være rene. 3. juli.

§ 57. Bruk av tobakk i hvilken som helst form og spytting er forbudt i lokalene. For betjeningen må det være vaskeservant, såpe og rene håndklær.

§ 58. Betjeningen skal under arbeidet være iført helt hvitt forkle. Kvinnene skal også ha hvitt hodetøy som dekker håret.

§ 59. Melk og melkeprodukter må ikke oppbevares eller transporteres sammen med annen vare som kan gi dem usmak, forurensning eller bederive dem. Under melkens transport er det forbudt å sitte på melkespennene.

§ 60. For meierier og ysterier hvortil er knyttet utsalg av melk og melkeprodukter gjelder også hva der er anført i forskriftenes §§ 83—87 (butikker).

§ 61. I ethvert meieri, ysteri og melkeutsalg skal et eksemplar av disse forskrifter være oppslått.

IX. Slakterier, pølsemakerier og kjøttutsalg.

I tillegg til lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19. mai 1933 og forskrifter gitt i henhold til samme gjelder:

§ 62. Helserådet kan påby at handel med kjøtt og flesk skal foregå fra eget rom; likeså kan det forby anlegg og drift av slakteri på steder hvor sanitære hensyn er til hinder.

§ 63. I slakterier og pølsemakerier skal det være vanntett, sementert golv med avløp til kloakk forsynt med vannlås eller med annet tilfredsstillende avløp. Der må iakttas stor renslighet med de i disse lokaler stående maskiner, slakteredskaper m. v. Ethvert slakteri og pølsemakeri skal så vidt mulig være forsynt med vannledning og spyleslange.

§ 64. De i slakteri og pølsemakeri beskjeftigede personer skal under sitt arbeide vært iført helt rene antrekk. (Jfr. § 80 ang. personlig hygiene.)

§ 65. Dyrenes innvolder må tas ut og fjernes snarest mulig. Ved slaktning må størst mulig renslighet iakttas. Golv, disk, hyller og vektor må vaskes hver dag, vinduer og dører hver uke, vegger og tak minst hvert halvår.

§ 66. Avfall av ethvert slag skal snarest mulig hurtig fjernes, og like så litt som mager, tarmer, blod, lemmer eller huder forbli natten over i slakteboden. I denne skal under kjøttets stivning være god gjennomtrekk.

§ 67. Rengjøring av mager og tarmer tillates i rom hvor kjøtt oppbevares.

3. juli. § 68. Om de stoffer som kan brukes til konservering av kjøtt og derav tilberedte varer henvises til forskriftene i henhold til næringsmiddeloven.

§ 69. Under salg og behandling av kjøttvarer etter vekt må den største renslighet iakttas. Slaktet skal alltid være innhyllet i rent dekke, og ikke være anbrakt sammen med andre varer eller gjenstander som kan forurense det eller gi det et mislig utseende, lukt eller smak.

§ 70. Oppdeling av slakt i vogn skal utføres på ren huggestabbe eller ren fjøl som medbringes særskilt til dette bruk. Alle redskaper som benyttes under oppdeling skal være rengjort før de brukes. Selgeren skal under salget være iført rent forkle og rene armbeskyttere. Han skal påse at publikum ikke berører varene.

§ 71. Transport av kjøtt skal foregå i rene, helst lukkede vogner eller rene kasser, trau eller kurver og være innhyllet i rent dekke. Det er ikke tillatt å sitte på varene under transporten. Ovenstående regler skal være oppslått på et iøynefallende sted i alle slakterier, pølsemakerier og kjøttutsalg.

X. Bakerier.

I tillegg til lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19. mai 1933 og forskrifter gitt i henhold til samme gjelder:

§ 72. Bakerier eller rom som står i åpen forbindelse hermed må ikke benyttes som sovested. Golv, vegger og tak skal være i slik stand at de lett kan vaskes. Hver dag etter endt arbeide skal golvene vaskes omhyggelig. Vinduer og dører skal vaskes hver uke, vegger og tak minst hvert halvår. Under rengjøring må bakverk fjernes.

§ 73. Bakeribedriften uvedkommende gjenstander som kan bidra til å samle støv eller forårsake stank i arbeidsrommene eller hindre disses rengjøring, må ikke finnes i bakeriet eller de rom som står i åpen forbindelse med dette. Heller ikke må matrester, gafler, kniver, skjeer og matspann eller liknende oppbevares i arbeidsrommet, like så litt gangklær. Kull og annet brensel må ikke ligge løst utover golvene, og aske og annet avfall må hver dag fjernes fra bakeriet.

§ 74. Trau, bord, hyller, plater, fjøler osv. må daglig gjøres rene. De må ikke brukes til å sitte på.

§ 75. Smør, melk osv. må oppbevares i rene, tildekkede kar. De stoffer som benyttes til strykning av bakverk må bare tillages for dagens behov. Strykevisker må hver dag rengjøres i kokende vann.

§ 76. Melsekker skal avbørstes omhyggelig før de bringes inn i bakeriet og innholdet tømmes i baketrauet. Hvor der er melbeholdere skal disse ha et tett lokk.

§ 77. Bruk av tobakk i hvilken som helst form er forbudt, likeså 3. juli.
å henlegge tobakk, pipe og fyrstikker. Spyting er forbudt.

§ 78. Under sitt arbeide må bakeren være iført egen, ren, hvit drakt, som ikke brukes utenfor bakeriet og som vaskes minst en gang ukentlig.

§ 79. I bakeriet skal det være vaskevannstell, såpe, neglebørste og rene håndklær.

§ 80. Bakerne må rense sine negler og vaske omhyggelig under- armer og hender umiddelbart før og etter deig- og brødlagning. Likeledes vaskes hendene etter bruk av klosettet. Det er forbudt å beskjefte personer i bakeriet som har sår, byller eller utslett på hender eller armer.

§ 81. Ombæring og utbringelse av brød og annet bakverk skal skje i rene kurver og kasser som er lukket eller forsynt med overbygging eller tett fastbunnet presenning.

§ 82. I ethvert bakeri skal et eksemplar av disse forskrifter være oppslått.

XI. Butikker.

I tillegg til lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19. mai 1933 og forskrifter gitt i henhold til samme gjelder:

§ 83. Enhver butikk skal holdes ren og godt utluftet. Foran inngangsdøren skal være anbrakt fotskraper. Bord og disk hvorfra nærings- og nytelsesmidler selges skal være belagt med glatt, tett stoff. Golv, disker og vektor skal daglig gjøres rene, vinduer og dører hver uke, og i butikk og lager skal hovedrengjøres minst en gang hvert halvår. Tørr feiling er forbudt, likeså spyting på golvet. Røyking er forbudt. Golvet skal til enhver tid være glatt, tett og vaskbart.

§ 84. Butikker hvor matvarer tilberedes, oppbevares eller selges, må ikke brukes som soverom eller kjøkken. De skal være forsynt med rent vaskestell, såpe og rene håndklær, og de personer som håndterer varene, skal jevnlig vaske sine hender. (Jfr. § 80 om personlig hygiene.)

§ 85. Matvarer må ikke utstilles på disken. Ved salg og innpakking må de heller ikke komme i direkte berøring med disken. Matvarer skal beskyttes mot rotter, mus, fluer og liknende, samt støv og annen urenheter så vel i butikkene som i tilberednings- og lagerrommene. Varene må så vidt mulig anbringes i godt renholdte, tildekkede kar, skuffer, skap eller hyller. Vekt og måleredskaper skal være rene når de brukes. Det er selgeren forbudt å pakke inn matvarer i aviser eller urent papir. Ved ombringelse av matvarer skal de beskyttes mot regn, støv og all annen forurensning.

§ 86. Kundene må ikke berøre andre matvarer enn dem de kjøper; prøver som det er smakt på, skal tilintetgjøres, og gjen-

3. juli. stander som er brukt dertil, som kopp, skje eller liknende, skal straks rengjøres og kokes.

§ 87. I enhver butikk skal et eksemplar av disse bestemmelser være oppslått.

XII. Bevertninger.

I tillegg til lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19. mai 1933 og forskrifter gitt i henhold til samme gjelder:

§ 88. Bevertningslokalet og alle værelser som benyttes til bedriften og kjøkkener må ligge slik til, at de får tilstrekkelig lys. Den effektive vindusflate skal utgjøre minst $\frac{1}{10}$ av gulvflaten, og minst et vindu skal kunne åpnes. Rommene skal kunne oppvarmes og utluftes tilstrekkelig. Golv, vegger og tak skal være glatte, tette og vaskbare.

§ 89. Alle værelser som benyttes til bedriften skal utluftes godt daglig. Hver dag skal golvene vaskes og inventar og vindusposter støvtørkes med våt klut. Umalte bord, kjøkkenbenker, fjøler m. v. skal hver dag renskures. Ved inngangsdøren skal anbringes fotskraper eller dørmatte som rengjøres hver dag. Tørr feiling og tørr avstøvning er forbudt.

§ 90. I tillegg til kgl. resolusjon av 29. april 1949 om oppvask av servise m. m. på offentlige spisesteder, gjelder:

Brukt servise skal ordentlig rengjøres før det anbringes sammen med det rene. Urent servise må ikke benyttes til noen gjest. Sprukne emaljekar må ikke brukes. Kobberkar skal være godt fortrinnet, og kopper eller glass med skår eller sprekker må ikke brukes. Skyller skal daglig fjernes fra lokalet.

§ 91. Oppbevaringssteder for matvarer skal være tørre og må kunne utluftes til fri luft. De skal gjøres grundig rene minst en gang månedlig; isskap(-kasser) dog minst en gang om uken. Melk, fløte og andre matvarer skal oppbevares på sådan måte at de er beskyttet mot støv, og annen forurensning, ikke får usmak av andre varer og heller ikke er tilgjengelige for fluer eller andre dyr. Oppbevaringssted for matvarer må ikke benyttes som soverom.

§ 92. Betjeningen skal være iført ren og ordentlig drakt. Håret skal være dekket av kappe. Matvarer må ikke håndteres med urene hender. Der skal alltid finnes rent vaskevann, såpe og håndkle til bruk for betjeningen, og verten må påse at det benyttes etter behov. Personer med smittsom sykdom, stinkende eller væskende sår, må ikke tillates å tilberede eller servere mat eller drikke for gjester.

§ 93. Privetavlukkenes seter og golv skal hver dag rengjøres. Hvor det anvendes privetbeholdere skal daglig anvendes strømiddel. Tømming av beholdere skal skje før de blir $\frac{3}{4}$ fulle. Også hvor det

finnes binger, skal strømidler anvendes og tømning foretas 4 ganger 3. juli.
årlig eller oftere om nødvendig for å unngå overfylling. På privetene skal finnes papir. Priveter som ikke får direkte lys utenfra, skal opplyses kunstig. Priveter og pissoarer skal legges således og holdes i sådan stand, at stank derfra ikke trenger inn i værelser, kjøkken eller oppbevaringssted for matvarer og heller ikke generer noen nabo. Helserådet kan gi ytterligere forskrifter for tømning og renhold, når det finner det påkrevet.

Om tømning av priveter etter kommunens foranstaltning og avgift for dette, vises til disse forskriftenes § 19, siste avsnitt.

§ 94. Trekk på møbler skal være av stoff som er lett å holde rent og lett å desinfisere.

XIII. Herberger.

§ 95. De bestemmelser som ovenfor gjelder bevertningssteder, skal også gjelde for herberger.

§ 96. Sengenens overbredsel skal ha et varetrekk (tett lerretspose) som kan vaskes. Underlaget skal dekket med et laken. For hver ny losjerende skal det skiftes rent varetrekk, laken og putevar, og for samme losjerende skal de skiftes rene minst en gang i uken. Tilsolete sengklær, laken eller putevar skal straks ombyttes med rene.

§ 97. I ethvert soveværelse skal det finnes vaskestell, rent vann, såpe og håndklær og være lett adgang til rent drikkevann. Hvis det er flere losjerende på samme værelse, skal hver av dem ha særskilt håndkle og drikkeglass som skiftes nytt for hver losjerende. Drikkeglass og vaskevannsfat skal rengjøres hver dag. Det er forbudt å ha kam og hårbørste på soveværelsene til bruk for de losjerende.

§ 98. I ethvert soveværelse tillates kun så mange å sove at det faller minst 12 m³ luft på hver voksen person og minst 6 m³ på hvert barn. Dersom verten blir kjent med eller har mistanke om at han har eller har hatt personer som lider av smittsom sykdom i losji eller kost, har han øyeblikkelig å melde dette til helserådets ordfører og etterkomme de pålegg som denne gir ham.

XIV. Tjenerehold.

§ 99. Tjenere, arbeidsfolk, lærlinger og betjenter skal skaffes tilstrekkelig varmt, tørt og luftig soverom. Hver person skal ha egen seng.

XV. Andre sanitære forhold.

§ 100. Ved offentlige vannposter, skoler, kirker, fabrikker og alle offentlige forsamlingslokaler er det forbudt å bruke felles drikkekar. Drikkevannsinnetningen på disse steder må være god-

3. juli. kjent av helserådet. Det er likeledes forbudt på skoler å bruke felles skolemateriell, såsom pennner, blyanter, grifler og liknende. Hver elev skal ha sitt eget skrivematerial i eget futteral, merker med elevens navn. Futteralet med innhold må ikke brukes senere av en annen før det er betryggende desinfisert, jfr. for øvrig § 105.

§ 101. Huseiere er like overfor helserådet ansvarlig for at fraflyttede rom rengjøres ordentlig før nye beboere flytter inn.

§ 102. Bøker fra offentlig boksamling må ikke utlånes til personer lidende av smittsom sykdom, eller til personer som tilhører husstand innen hvilken der er smittsom sykdom.

§ 103. Hvis en person som har til lån bøker fra offentlig boksamling blir angrepet av smittsom sykdom, eller sådan bryter ut i den husstand han hører til, skal bøkene betryggende desinfiseres eller brennes.

§ 104. Alle bøker i offentlig boksamling skal en gang årlig etterses av den som forestår boksamlingen. Særlig skitne og utbrukte bøker skal da kasseres.

§ 105. Intet skolelokale eller forsamlingslokale må tas i bruk før det er godkjent av helserådet. Skolelokalenes bruk er underlagt helserådets tilsyn og kontroll.

Om renhold m. m. i forsamlingslokaler og i skoler er det ved kongelige resolusjoner utferdiget særskilte forskrifter — jfr. kongelig resolusjon 25. april 1913 og 20. november 1931 med tillegg 16. september 1932 — som skal være oppslått i hvert forsamlingslokale og i hver skole; likeså for kirker, jfr. kongelig resolusjon av 21. september 1934. Likeledes skal i hver garasje eller annet rom, hvor motorvogn hensettes, være opphengt den i henhold til kongelig resolusjon av 17. april 1931 utferdigede plakater med advarsel mot ekshaustgass.

Om private anstalter som er beregnet på å ta imot syke henvises til de ved kongelig resolusjon av 22. januar 1932, jfr. 24. april 1936, utferdigede forskrifter. Oppførelse av slik anstalt må i god tid før arbeidet påbegynnes meldes til helsedirektøren. Det samme gjelder innredning av slik anstalt i bygning som alt er oppført, eller flytning, utvidelse og større forandring.

§ 106. Lik må ikke henligge så lenge at det ved stank eller forråtnelse volder ulempe i sanitær henseende.

§ 107.

a. Når en tuberkuløs syk forandrer bopel, skal melding herom skje til helserådets ordfører. Meldeplikten påhviler så vel den syke selv som husverten hvorfra og den husvert hvortil vedkommende flytter.

- b. Angående basilleutskillere av tyfus henvises til kongelig resolusjon av 20. oktober 1933, jfr. Sosialdepartementets rundskrivelse av 30. november s. å.

3. juli.

XVI. Alminnelige bestemmelser.

§ 108. Unnlater noen innen den frist som settes av helserådet eller dets ordfører på dettes vegne å utføre noe som påhviler ham etter disse forskrifter eller helserådets lovlige fattede beslutninger, skal helserådet la både dette, og hva det ellers finner nødvendig for å hindre at forsømmelsen volder ulempe eller skade i sanitær henseende, utføre på vedkommendes bekostning.

§ 109. Hus og grunneiere er ansvarlig for at alle de plikter oppfylles som disse helseforskrifter pålegger dem, og skal ikke kunne unnskylde seg med forsømmelser fra sine folks side eller leieres side. Er eieren ikke bosatt i herredet, må han for helserådet oppgi en her bosatt person, som på hans vegne skal sørge for at disse plikter oppfylles. Forsømmes disse blir dog ansvaret hvilende på eieren, med mindre helserådet har gått inn på at ansvaret skal bæres av stedfortrederen, og denne har erklært seg villig. Denne innrømmelse kan dog tas tilbake.

§ 110. Så vel politiet som helserådets medlemmer skal straks melde til helserådets ordfører, når de oppdager at helseforskriftene ikke følges eller når andre sanitære misligheter kommer til deres kunnskap, og helserådsordføreren plikter å sørge for at enhver anmeldelse om overtredelse av helseforskriftene blir fremmet.

§ 111. Et tilstrekkelig antall av disse forskrifter trykkes for herredets regning til utdeling, likeså i plakats form særbestemmelser for bedrifter m. v. til oppslag.

§ 112. Overtredelser av disse forskrifter straffes etter den til enhver tid gjeldende lov.

§ 113. Under særegne forhold kan helserådet innrømme avvikelser fra disse forskrifter.

§ 114. De nye forskrifter trer i kraft 1 måned etter at de er stadfestet.

Skriv frå Sosialdepartementet.

3. juli.

Med tilføre av § 11, jfr. § 4, i sunnhetslova av 1860 med seinare endringar, jfr. kgl. resolusjon av 23. mai 1947, blir gjeve stadfesting på vedtak av Bø heradstyre i møte 16. mars 1950 om nye helseforesegner for Bø herad, Telemark fylke.

Føresegnene tek til å gjelda 1 — ein — måned etter at dei er stadfeste.

3. juli. Frå same tid blir dei hittil gjeldande føresegner stadfeste 9. februar 1917 sett ut or kraft.

Føresegnene lyder så:

I. Hus og husbygging.

1. Før nybygging, påbygging og flytting av våningshus skal den som vil byggje, sende melding til helserådet minst 1 månad før arbeidet vert sett i gang. Til dette skal brukast eit skjema utarbeidd av helserådet. Med meldinga skal fylgja noggrann teikning i fastsett målestokk.

2. Alle våningshus skal ein freiste å leggje på turrlend grunn, og plasere slik at det kjem så mykje sol som råd inn i daglegrom og soverom. Ikkje noko hus må leggjast slik at det tek bort sol- ljuset frå eit anna våningshus. Byggjegrunden skal gjerast fri for matjord, og drenerast. Rundt huset skal lendet planerast, slik at der vert hall til alle sider, så sant det er råd.

3. Minstehøgde for grunnmur i våningshus er 30 cm over bakken. Han må vera trygt isolert, så ikkje væte frå grunnen kan trengje opp i huset. Der skal vera eit isolerande mellomlag mellom grunnmuren og nedste delen av huset. Er der ikkje kjellar, skal der vera ein avstand på minst 60 cm mellom golv og grunn. Grunnmuren må då ha trekkhol på minst 2 sider. Desse skal vera minst 10 cm $\times$ 15 cm i tverrsnitt og dekte av smågitra rist. Alle kjellarar under golv skal ha minst eitt vindauga som ein kan lufta gjennom.

4. Golva skal vera tette og doble, og golvfylla må vera rein. Fyll frå gamle hus eller fyll av gamal torv er det ikkje lov å bruke. Impregnert papp kan brukast til pakning.

5. Vanlege opphaldsrom må ikkje ha mindre høgde under taket enn 2,40 m. I rom med skråtak, der folk skal ha tilhald, må høgda under taket ingenstad vera mindre enn 1,25 m. Der romet er høgast må høgda under taket vera minst 2,40 m. Dersom golvflata i opphaldsrom for menneske ikkje er minst 6 m² må romet stå i ope samband med eit anna rom. Gjeld det nyinnreiing i eldre hus, kan høgda under taket setjast ned til 2,20 m dersom helserådet samtykkjer. Såframt bygningslova har teki til å gjelde, skal ein fylgje føresegnene i denne, eller vedtekter gjevne med heimel i denne lova.

6. Kvart opphaldsrom skal ha vindauga ut mot open plass, den effektive ljusopninga skal vera minst 1/10 av golvflata i romet. I vanlege opphaldsrom må vindaugflata aldri vera mindre enn 1 m² i alt for kvart rom. Minst eit vindauga må kunna opnast, minst halvta av dei, om der er fleire.

7. Kokeovn må ikkje brukast i opphaldsrom minder han har fullgod ventilasjon, så ein slepp røyk og damp.

8. I nye murhus må puss- og innreiingsarbeid ikkje setjast i gang før det har gått minst 6 veker etter ein har fått huset under tak. Kjellarrom må berre brukast til opphaldsrom når helserådet har gjevi løyve, og der må ikkje vera noko bygg utanfor vindauga innanfor eit belte på minst 10 m. Vindaugo og rom skal ha slik storleik og skipnad som er fastsette for vanlege opphaldsrom. Den delen av ljøsopninga som ligg over jordflatenivået, skal utgjera minst $\frac{2}{3}$ av heile vindaugflata. Golvet må dekkjast av asfalt, sement eller liknande vasstett materiale, og ovanpå, med eit mellomrom på minst 5 cm, skal ein leggje tregolv utan fyll. Ein må drenere og isolere nok så grunnvæta ikkje stig opp i golv eller vegger. Golvet må liggje minst 0,5 m over høgaste grunnvasstand. Utanfor desse opphaldsroma, og utanfor dei andre roma som ligg i beinveges samband med desse gjennom dør eller opning, skal der leggjast ei luft- og ljøsgrav som er 60 cm brei. Ljøsgrava skal gå minst 20 cm under golvnivået, og vera fullgodt drenert, så oppsamla vatn kan finne sikkert og lett avlaup. I rom som ligg beinveges opp til desse opphaldsroma, må ein ikkje ha liggjande saker som tevjar. Elles må byggherren fylgje alle dei forskrifter helserådet måtte koma til å gje i kvart tilfelle med omsyn til ventilasjon eller anna sanitærinnreiing i romet.

9. Vert det innreidt bryggjarhus, stryke- eller rullerom i kjellaren, må det der og sytast for at roma etter tilhøva vert turre, ljose og romlege nok. Ein må alltid syte for å leie vekk væte og damp, her som annanstad der ein brukar slike rom.

10. Helserådet kan forby at hytter for skogs- og fløytingsarbeidarar og førebelsberbyrge for tilfellelege arbeidarar eller anleggsarbeidarar vert bruka, når dei ikkje fyller dei sanitære krav som helserådet held naudsynte. Er golvet nok varmeisolert, kan ein gje løyve til at huset vert reist på stolpar, med ein minste avstand mellom golv og jord på 0,5 m. Der skal ikkje vera fleire på kvart rom enn at det vert 10 m^3 på kvar mann. Kvar mann skal ha eiga seng og vanleg utstyr. Der skal vera dei vaskestell som trengst, og eige rom til å turke klede i. Roma i desse husa skal gjerast reine kvar dag.

Eit eksemplar av denne paragrafen skal vera oppslegi i alle dei hus som kjem denne paragrafen ved.

11. Meiner helserådet at noko rom det bur folk i, er skadeleg for helsa på grunn av væte, ureinskap, overfylling av menneske, dårleg tilgang på ljøs, klen luftsirkulasjon, trekk o. s. b., skal det påleggje vedkomande å rette lytet innan ein gjeven frist. Det kan og forby at huset vert bruka før dette er gjort. Det krevst minst 10 m^3 for kvar vaksen, for born tilsvarande mindre.

3. juli.

II. Dyrehald.

12. Hestar, kyr, griser, sauer, geiter, kaniner og fjørfe må ikkje hysast i eller under våningshus eller i rom som har tak eller vegg sams med våningshus eller lagringsstad for matvarer.

13. I meir tettbygde strok kan helserådet forby dyrehald når dette fører med seg slike sanitære ulemper som vedkomande ikkje kan eller vil rå bot på.

14. Pelsdyrgard må ikkje leggjast så nær hus eller ålmannveg at lukta er til plage, heller ikkje må han leggjast slik at det kan koma tilsig eller avfall til brunn, bekk eller annan stad der det vert teki vatn til folk eller fe. Avfallet frå garden må brennast opp, eller leggjast i kompost og dekkjast godt med jord. Kjer og koppar som vert bruka i garden, må vaskast i serskilt kjerald. Klutar, kostar og anna som vert bruka til vasken, må ikkje brukast i annan vask i hus eller uthus. Kammar og kostar som vert bruka til pelsdyr, må ikkje brukast til andre dyr. Sendingskasser må ikkje setjast inn i uthus, fjøs eller stall før dei er gjort grundig reine. Dei som steller med dyra, skal ha serskilde sko til bruk i pelsdyrgarden, og må passe nøye på at desse skorne ikkje kjem inn i hus, grisehus, fjøs eller stall før dei er godt vaska. Røktarane skal ha serskilde ytterklede (overalls) når dei steller dyra. Kvar gong røktarane har stelt dyra, handsama reiskap, kjerald o. dl., må dei vaske hendene og underarmene grundig. Må ein av ein eller annan grunn ta kvelpar inn i hus ei stutt tid, må ein vera utifrå varsam. Dei må berre handsamast av røktaren. Når dei har komi attende til pelsdyrgarden, må det romet dei har vori i, gjerast reint og luftast grundig. Revemat må lagrast, handsamast og sendast slik at det ikkje kjem illtev eller anna ureinske til opphaldsrom, arbeidsrom, matrom eller til offentleg gate, plass eller veg.

III. Utvendes rom, gardsrom, søppel, gjødsel og kloakkar.

15. Kvart husvære det bur folk i, skal ha tilgjenge til privet, der skal vera minst eitt for kvar huslyd. For større hus, leigegardar, fabrikkar, arbeidarbustader, kyrkjer, skular, forsamlingshus o. s. b., der mange folk bur eller ferdast, skal der vera så mange privet og pissoar som helserådet til kvar tid meiner trengst, og alltid serskilt for kvart kjønn. Privet må ikkje innreiast i våningshus utan serskilt løyve frå helserådet, og innreiinga må i kvart tilfelle godkjennast av dette. Rom for bingar eller behaldarar skal stengjast av tett lem, og dei skal ha ei trekkpipe som er minst 24 cm × 24 cm i tverrsnitt og vert førd heilt opp i høgd med taket.

16. Privet og urinal skal alltid haldast skikkeleg reine. Dei må vera skipa med tett kasse eller tunne som lett kan tømast, eller

eller ein må ha tett binge. Kassa eller tunna må stå på vasstett underlag og skal ikkje vera synleg utanfrå. Dei skal tømast så snart dei er $\frac{2}{3}$ fulle, i alle fall kvar haust og vår. Helserådet skal i kvart tilfelle gje påbod om det som trengst når nytt privet skal innreist, så det ikkje vert illtev. Meiner helserådet at eit eldre privet er årsak til ulempe, kan helserådet gje påbod om at lytet skal rettast. Utgiftene med dette må eigaren leggje ut.

17. Stall, fjøs, hønse- og grisehus, privet, pissoar og liknande hus, opplagsstader og utkastingsstader for gjødsel og avfall må liggje minst 10 m frå våningshus, matbu og allfarveg eller vera slik skipa at illtev, tilsig eller anna ureinske derifrå ikkje meinkar menneske eller dyr. Dei må ikkje ha tilsig til vasstak eller brunn, og skal liggje minst 10 m frå desse.

18. Inkje avfall, kva det så er, må kastast utanfor husa eller i opne kloakkar eller grøfter, men leggjast i behaldarar som er til det, eller på søppelhaugar som må liggje minst 10 m frå hus det bur folk i, allfarveg, drikkevasstak eller brunn, og ikkje ha tilsig til desse. I meir tettbygde delar av heradet kan ein gje påbod om å bruke behaldarar som er serleg etla til søppel o. dl. Desse avfallsdyngjene skal dekkjast eller fyllast på med høveleg strøy. Utgiftene må eigaren leggje ut.

19. Bingar, gjødselhaugar, søppelkasser, avfallsdyngjer o. dl. skal tømast minst kvar vår og haust, og elles så ofte at det ikkje vert overfylling, illtev og andre ulemper. Utanfor gardsbruk må innhaldet alltid transporterast i heiltekte og tette behaldarar når det vert gjort om dagen. Helserådet kan fastsetja ei viss tid til slik transport og tøming. Sameleis kan det fastsetja tida for all transport av gjødsel og avfall frå utanbygds stader omkring. Bryt det ut epidemiar, kan helserådet heilt forby slik henting, dersom ikkje gjødsla eller avfallet har vorti trygt desinfisert, og ein har stadfesting på dette frå ordføraren på utførslestaden. Sameleis kan det skjerpe desse føresegnene om tøming og strøying enn meir, i fall det meiner det trengst, etter vedtak om dette i samhøve med § 15 i helselova. Huseigarar er pliktige til å la kommunen greie med tøming av privet og søppeltankar frå den tid heradstyret vedtek det, og til å betale ei avgift for dette som vert fastsett av heradstyret med godkjenning frå Sosialdepartementet. Helserådet kan likevel frita huseigarar for plikta når tilhøva i einskildhøvet talar for det.

20. Søppel kan berre leggjast opp med samtykke frå helserådet. Opplaga skal vera under tilsyn av helserådet, og i samsvar med dei påbod helserådet gjev for å hindre sanitære ulemper. Bein, klutar, bruka gangklede og sengkledde, huder, skinn o. dl., som kan føre med seg tevjing og sanitære ulemper, må berre seljast med samtykke frå helserådet, og skal stå under kontroll av dette.

3. juli. 21. Sjølvdaude dyr, eller dyr slakta på grunn av sjukdom, må ikkje kastast i elv, bekk eller innsjø, men gravast ned på minst 1 meters djupn på ein stad der det ikkje er tilsig til vasstak. For dyr som har hatt smittsam sjukdom som står under serleg offentlig tilsyn, må ein fylgje dei reglane som er gjevne om dette i den lov som gjeld til kvar tid.

22. Eigar til våningshus er pliktig til å leggje kloakk eller legges om eit eldre kloakkanlegg på den måten som helserådet fastset, når dette meiner det er påkravt av sanitære grunnar, og kan gjerast utan urimelege kostnader for eigaren. Kloakken må vera skipa på forsvarleg vis, må kunna ta opp overvatn og spillvatn, kunna ventilerast, og vera frostfri, og må lett kunna haldast i orden og reinsast, så ein til kvar tid slepp tevjing og anna ulempe. Vert det iltevt eller ulempe av ein kloakk som har utlaup i opne grøfter, rennestein eller annan stad, kan helserådet gje påbod til rette vedkomande om å rette på dette, og i tilfelle forby at kloakken vert bruka før lytet er retta på. Kloakkar og kummar må reinsast og tømast på slik vis og måte at det vert så lite ulempe som råd. Ein må reinse så ofte at avlaupet ikkje stansar opp, eller det vert tevjing til ulempe for dei som bur omkring. Det botnfallet som er oppsamla, må ein straks taka bort. Skadelege eller tevjande væsker frå fabrikkar eller andre anlegg og verksemdar, må ein berre leie gjennom tekte avlaupsrenner, eller på ein annan måte som helserådet har godkjent. Dei må ikkje førast ut i offentlig eller privat kloakk, direkte eller gjennom samleikum, utan samtykke frå helserådet.

23. Skyljevatn o. dl. må ikkje leiast ut gjennom husvegg utan å førast vidare gjennom røyrleidning til søkkebrunn, kloakk eller grøft. Leidninga må ikkje mynne ut så nær våningshus at det vert iltevt av det. Alle vaskar skal ha vasslås.

24. Innreiing av vassklosett må i kvart tilfelle godkjennast av helserådet, som kan krevje framlagt plan med rit over det påtenkte anlegget. Når det gjev løyve til å bruke vassklosett, kan helserådet setja dei vilkår det held naudsynte i kvart einskildhøve.

25. Huseigarar i meir tettbygde strok skal halde reint fortauet og halve gata, kvar utanfor sin eigedom.

26. Gardsromet til kvart våningshus skal alltid haldast reint og turt.

IV. Drikkevatn og brunnar.

27. Brunnar som ein køyrer, ber eller leier drikkevatn frå, skal ha eit ytre vasstett lag, 1,5 m djupt, og minst $\frac{1}{4}$ m tjukt når det er av sement, minst $\frac{1}{2}$ m når det er av god leire. Helserådet kan og godkjenne ein annan skipnad til å hindre tillaup av overvatn eller

anna ureinske. Jorda omkring skal vera fast og med godt hall ned 3. juli.
frå brunnen på alle kantar i ein avstand på 1 m. Brunnen skal ha ein kant, minst 30 cm høg, av liknande vasstett materiale, og skal vera dekt med lok som kan læsast. Dette skal ha hall som jorda omkring, og ventilering.

28. Brukar fleire saman brunn eller vasstak, skal det vera heis eller vinde med fast, tett bytte, der helserådet held dette for påkravt.

29. Eigar av leigegardar, arbeidarbustader, fabrikk eller forsamlingshus skal vera pliktig til å syte for nok og reint vatn.

30. Helserådet kan til kvar tid forby at eit drikkevasstak vert bruka, dersom det meiner vatnet er uskikka. Når brunn eller vassinntak vert tømt eller reinsa, må vedkomande rette seg etter dei påbod helserådet til kvar tid gjev i så måte.

31. Ingen må sulke til postkum, oppkome, sisterne, brunn, bekk, elv eller innsjø der ein tek vatn til menneske eller dyr, eller til tillaging av matvarer og nyttingsmiddel, eller til reingjering. Det er forbodi å sulke til jorda på og omkring desse stadene, og helserådet kan gje påbod om at sanitære ulemper skal rettast på. Til elv, bekk eller anna vassinntak ovanfor dei stadene ein hentar drikkevatt eller bruksvatt, må ein ikkje leggje avlaup for gjødsel eller liknande stoff, eller for skadelege eller tevjande væsker frå fabrikkar, utan med samtykke frå helserådet og på vilkår som dette set.

32. Eigar til isdammar og andre istak, der ein tek is til hushald og sal, vert pålagd å rette seg etter dei påbod som helserådet i kvart einskildhøve gjev for desse anlegga og drifta av dei, for å hindre helseskadeleg tilsulking av isen.

V. Verksemder.

33. Før ein går til anlegg av verksemder som helserådet meiner kan valde sanitære ulemper, skal planen for anlegget leggjast fram for helserådet og godkjennast av dette før drifta vert sett i gang. Alle verksemder av dette slaget, også dei som alt er i gang skal stå under tilsyn av helserådet. Viser det seg at ei verksemd vert driven med større helsefåre enn ho etter sin natur må føre til, skal vedkomande rette seg etter dei pålegg som helserådet gjev for å hindre helsefåre. Om ventilasjon i garasjar og reparasjonsverkstader for motorvogner viser ein til kongeleg resolusjon frå 17. april 1931.

34. Innreiing av slakteri, pølsemakeri, bakeri, meieri, butikkar, møller, mjølkeutsal og andre rom for tillaging, lagring, handsaming og sal av matvarer skal vera godkjent av helserådet, som og skal gripe inn i kvart tilfelle der skort på reinhald eller andre sanitære

3. juli. lyte gjer det påkravt. Eigar av slik verksemd må skaffe seg godkjenning av henne frå helserådet så snart desse forskriftene tek til å gjelde.

VI. Nærings- og nytingsmiddel og bruksting.

Her gjeld lov om tilsyn med næringsmiddel o. m. frå 19. mai 1933 og forskrifter gjevne i samhøve med denne. I tillegg kjem dette:

35. Alle som har å gjera med sal og tillaging av nærings- og nytingsmiddel, skal leggje vinn på omhyggeleg reinsemd både på kropp og klede, og det er forbodi for dei å vera med i arbeidet når dei har hudsjukdom på hender eller armar, eller har smittsam sjukdom. Når det gjeld tuberkulose, viser ein til § 10 i tuberkuloselova frå 8. mai 1900.

36. Kjøtt, blod, feitt, innmat eller andre delar av sjølvdaude dyr må ikkje seljast eller brukast til tilverking av pølser eller andre næringsmiddel til sal. Etter naudslakting på grunn av sjukdom må helserådet eller ein dyrlækjar som helserådet har gjevi fullmakt, avgjera om dyret eller delar av det er skadelege å eta eller utenlege til folkemat, og difor ulovlege å selja. Er der offentleg kjøttkontroll, har denne avgjerda.

37. Helserådet kan forby gatesal av mjølk, fløyte, kjøtt og kjøtvarer og andre næringsmiddel.

38. Ingen må by fal, selja eller avhende på anna vis skjemde eller helseskadelege nærings- eller nytingsmiddel, og heller ikkje bruksting som kan vera skadelege fordi dei inneheld giftige emne.

39. Det er forbodi å selje nærings- og nytingsmiddel som er tilsett noko stoff helserådet meiner er skadeleg for helsa, eller som tener til å løyne at vara er skjemd.

40. Til dess lytet er retta, kan helserådet forby sal av nærings- og nytingsmiddel som kjem frå, eller vert bodne fal på stader der ein ikkje fyller kravet til reinsemd når ein tilverkar, handsamar, lagrar eller sender vara. Til det føremålet som er nemnt i §§ 38—40 har helserådet rett til å krevje framlagt naudsynlege prøver. Jfr. næringsmiddelova § 5.

41. Helserådet kan mellombels forby sal og anna avhending av nærings- og nytingsmiddel som anten kjem frå, eller vert selde på stader der ein anten har fårleg smittsom sjukdom på folk eller fe, eller og basilleutskiljar av slik sjukdom, og denne sjukdomen kan spreidast med varene. Helserådet kan vedta at varer det meiner er skadelege, skal tynast eller gjerast uskadelege på anna vis på seljaren sin kostnad.

42. Alt vatn ein brukar i verksemdar til reinhald eller til tilverking av nærings- og nytingsmiddel etla til sal, må ein berre ta

frå vassdrag, oppkome eller anna vasstak som ikkje vert tilsulka av avfall frå menneske, husdyr eller frå helseskadeleg tilsig. Vatnet må førast dit det vert bruka på slik måte at det ikkje kjem ureinske til. Is som vert bruka til tilverking eller konservering av desse matvarene må fylle same krav til reinleik og reinsleg handsaming som før er nemnde for vatn.

43. Det er forbodi å føre inn eller selja bruka gang- og sengkledde, andre bruka tekstilvarer av alle slag, og dertil bruka møblar, utan løyve frå ordføraren i helserådet. Forbodet gjeld og auksjonar.

44. Får ein mistanke om at eit alvorleg sjukdomstilfelle kjem av giftige, skjemde eller forfalska nærings- og nytingsmiddel, eller frå ting som inneheld giftige eller fårlege emne, skal den lækjaren som er bodsend, straks melde frå til ordføraren i helserådet, seia frå kva han meiner er årsaka, og gje andre naudsynte opplysningar. Det same gjeld sanitære ulemper som ein meiner står i samband med sjukdomar eller kan føre til sjukdom.

VII. Fjøsstell og mjølk.

Her gjeld lov om tilsyn med næringsmiddel o. a. frå 19. mai 1933 og forskrifter gjevne i samhøve med denne. I tillegg kjem dette:

45. Fjøsa skal vera ljose, dei skal haldast reine og godt lufta.

46. Kyrne skal haldast reine.

47. Mjølkekjer og mjølk må handsamast utifrå reinslegt.

48. I kvart fjøs skal der vera vaskefat, såpe og reint handkle.

49. Den som mjølkar, skal ha på reint, kvitt armforkle. Er juret eller bakparten åt kua tilsulka, må dei stadene som er sulka, vaskast grundig og etterpå turkast godt med rein, turr klut.

50. Mjølka må ein ta ut av fjøset snarast råd.

51. Er der sjukdom i buskapen, eller mistanke om smittsam sjukdom hjå husfolket, skal ein stanse salet av mjølk frå den kua det gjeld, eller frå heile buskapen. Tilhøvet skal meldast til ordføraren i helserådet.

52. Leverer ein mjølk frå avlatsku, eller etter kalving, må dette gjerast etter dei vedtekter som gjeld for meieri til kvar tid. Mjølk eller fløyte må ein ikkje by fram til sal eller omsetja i desse høve:

a. Når vara kjem frå dyr som ein har grunn til å mistenkje for å ha munn- og klauvsjuka, smittsam kalvekasting, miltbrann, jurbrenn eller annen jursykdom, byrdbrenn, atthalding av etterbyrda, diaré, pyæmi, septicæmi (blodforgifting), andre sjukdomar som fører med seg feber, store rennande sår, gulsott, forgiftingar eller annan sjukdom som helserådet meiner kan gje mjølka skadelege eigenskapar. Det er sameleis forbodi å bruke

Det er ikkje lov å sitja på varene under sendinga.

3. juli. mjølk frå tuberkuløse dyr til folkemat, dersom ho ikkje er koka eller fullt varmesterilisert på annan måte.
- b. Når vara kjem frå dyr som har vorti kurert med medisin som går over i mjølka eller verkar skadeleg på anna vis.
- c. Når vara har tydelege varefeil, t. d. er blodblanda, beisk eller slimut, eller har vorti utenleg til folkemat av andre grunnar. Helserådet kan likevel gje løyve til sal eller nytting av slik mjølk og fløyte, når lytet vert retta på. Vedkomande fjøseigar eller mjølkeseljar er pliktig til å skaffe helseattest frå autorisert dyrlækjar for buskapen, når det har vorti mistanke om slike mishøve, og helserådet krev slik attest.
53. Mjølk og fløyte, både til sal og husbruk, må ein i serleg mon vera utifrå reinsleg med. Er ho etla til sal, skal ho aldri stå i rom der folk til vanleg har daglegt tilhald. Ein skal heller ikkje ha henne i soverom. Alle fat og kjerald skal haldast grundig reine. Ein må ikkje blande is i mjølk og fløyte etla til sal. Det er forbodi å drikke av mjølkespann eller loka på desse. Alle reglar som gjeld seljarar av mjølk og mjølkeprodukt, gjeld og alle leverandørar av slike næringsmiddel når dei bur i heradet, anten dei så leverer til utsal eller til privatfolk.

VIII. Meieri og mjølkeutsal.

Her gjeld lov om tilsyn med næringsmiddel o. a. frå 19. mai 1933 og forskrifter gjevne i samhøve med denne. I tillegg kjem dette:

54. Helserådet kan gje påbod om at mjølk og fløyte skal seljast frå serskilt rom (utsal). Alle som handlar med mjølk, skal ha henne ståande i serskilte reine og luftige rom.

55. Meieri, ysteverk og mjølkeutsal som vert opna heretter, skal meldast inn til helserådet og godkjennast av dette. Det same gjeld når ei slik verksemd vert opna på nytt etter at ho har vori nedlagd.

56. Dei roma der ein sel og steller mjølk og mjølkeprodukt, skal vera reine, ljose og godt ventilerte. Golv og vegger, tak og diskar skal haldast i slik stand at ein kan halde dei reine med vask. Diskar og golv må vaskast omhyggeleg kvar dag, vindaugo og dører minst kvar veke, vegger og tak minst kvart halvår. Mælereiskapar og kjer må vera reine.

57. Tobakksbruk er forbodi i roma, i kva form det så er. Det same gjeld sputting. Der må vera vaskeservant, såpe og reine handkle for personalet.

58. Personalet skal ha heilt kvitt forkle på under arbeidet. Kvinnene skal og ha kvitt hovudplagg som dekkjer håret.

59. Mjølk og mjølkeprodukt må ikkje stå eller transportast saman med annan vare som kan gje dei usmak, sulke eller skjemme dei. Det er forbodi å sitja på mjølkespanna under transporten.

60. For meieri og ysteverk som har utsal for mjølk og mjølkeprodukt, gjeld og det som er nemnt i forskriftene §§ 83—87 (butikkar). 3. juli.

61. I kvart meieri, ysteverk og mjølkeutsal skal ein ha eit eksemplar av desse føresegnene oppslegi.

IX. Slakteri, pølsemakeri og kjøtutsal.

Her gjeld lov om tilsyn med næringsmiddel o. a. frå 19. mai 1933 og forskrifter gjevne i samhøve med denne. I tillegg kjem dette:

62. Helserådet kan gje påbod om at handel med kjøt og flesk skal gå for seg i serskilt rom. Likeins kan det forby anlegg og drift av slakteri der sanitære omsyn er til hinder.

63. I slakteri og pølsemakeri skal der vera vassstett, sementert golv. Dette skal ha kloakkavlaup med vassslås, eller anna fullgodt avlaup. Ein må vera utifrå reinsleg med maskinar, slaktereiskapar o. a. som står i roma. Så sant det er råd, skal alle slakteri og pølsemakeri ha vassleidning og spyleslange.

64. Dei som arbeider i slakteri og pølsemakeri skal ha heilt reine klede under arbeidet.

65. Innvol og tarmar må takast ut og havast bort snarast råd. Slaktinga må gjerast så reinsleg som mogeleg. Golv, diskar, hyllar og vektor må vaskast kvar dag, vindaugo og dører kvar veke, vegger og tak minst kvart halvår.

66. Allslags avfall skal ein ha bort så snart og så snøgt som råd, korkje dette eller magar, tarmar, blod, lemer eller huder skal liggje natta over i slaktebua. I denne skal der vera god gjennomtrekk medan kjøtet stivnar.

67. Det er ikkje lov å reinse magar og tarmar i rom der ein har kjøt liggjande.

68. Om stoff som kan brukast til konservering av kjøt og kjøtvarer viser ein til forskriftene i samhøve med næringsmiddelova.

69. Når ein sel og handsamar kjøtvarer etter vegen, må ein vera overlag reinsleg. Slaktet skal alltid vera sveipt i reint klede, og ikkje liggje saman med andre varer eller ting som kan sulke det eller gje det dårleg utsjånad, lukt eller smak.

70. Oppdeling av slakt i vogn skal gjerast på rein hoggestabbe eller rein fjøl som ein har med serskilt til dette bruket. Alle reiskapar ein brukar til oppdeling skal vera reingjorde før dei vert bruka. Seljaren skal ha på reint forkle og reine overtrekksermar medan han sel. Han skal passe på at folk ikkje rører ved varene.

71. Kjøt skal helst sendast i reine, overtekte vogner, eller og i reine kasser, trau eller korger. Det skal vera sveipt i reint klede. Det er ikkje lov å sitja på varene under sendinga.

3. juli.

Desse reglane skal vera oppslegne på ein sjåleg stad i alle slakteri, pølsemakeri og kjøtutsal.

X. Bakeri.

Her gjeld lov om tilsyn med næringsmiddel o. a. frå 19. mai 1933 og forskrifter gjevne i samhøve med denne. I tillegg kjem dette:

72. Bakeri eller rom som står i ope samband med dette, må ikkje nyttast til sovestad. Golv, vegger og tak skal vera i slik stand at dei lett kan vaskast. Golva skal vaskast grundig kvar dag når arbeidet er slutt. Vindaugo og dører skal vaskast kvar veke, vegger og tak minst kvart halvår. Medan reingjeringa står på, må ein ta vekk bakverket.

73. Ting som ikkje tener bakeriet og som samlar støv, valdar illtev i arbeidsroma eller hindrar reingjeringa i desse, må ikkje finnast i bakeriet eller dei roma som står i ope samband med dette. Ein må heller ikkje ha liggjande matrestar, gaflar, knivar, skeier og matspann o. dl. i arbeidsromet, og ikkje gangklede heller. Kol og anna brensel må ikkje liggje laust ut over golva, og oske og anna avfall må ein ta bort frå bakeriet kvar dag.

74. Trau, bord, hyller, plater, fjoler o. s. b. må gjerast reine kvar dag. Dei må ikkje brukast til å sitja på.

75. Smør, mjølk o. s. b. må ein ha i reine, tildekte kjer. Dei stoffa ein brukar til å stryke på bakverk, må berre lagast til for dagen. Strykeviskar må ein reinse kvar dag i kokande vatn.

76. Mjølsekker kostar ein grundig av før ein tek dei inn i bakeriet og tømmer innhaldet i baketrauet. Mjølbingar skal ha tett lok.

77. Allslags tobakksbruk er forboden, likeins å ha liggjande tobakk, pipe og fyrstikker. Sputting er forboden.

78. Medan han arbeider, skal bakaren ha på serskild kvit drakt som ikkje skal brukast utanfor bakeriet. Denne skal vaskast minst ein gong i veka.

79. I bakeriet skal der vera vaskevasstell, såpe, naglekost og reine handkle.

80. Bakarane må reinse neglene og vaske grundig underarmar og hender like før og etter deig- og brødlaging. Dessutan skal hendene vaskast når klosettet er brukt. Folk som har sår, svullar eller utslett på hender eller armar, må ikkje arbeide i bakeriet.

81. Til sending og utbering av brød og anna bakverk skal ein ha reine korgar og kasser som er tette eller har overbygning eller tett fastbunden presenning.

82. I kvart bakeri skal eit eksemplar av desse forskriftene vera oppslegi.

XI. Butikkar.

3. juli.

Her gjeld lov om tilsyn med næringsmiddel o. a. frå 19. mai 1933 og forskrifter gjevne i samhøve med denne. I tillegg kjem dette:

83. Kvar butikk skal haldast rein og godt utlufta. Førre inngangsdøra skal stå fotskrapar. Bord og disk bruka til sal av nærings- og nytingsmiddel, skal vera lagde med glatt, tett stoff. Golv, diskar og vektor skal gjerast reine kvar dag, vindaugo og dører kvar veke, og butikk og lager skal ha hovudreingjering minst ein gong kvart halvår. Turr feiling er forboden, likeins sputting på golvet. Røyking er forboden. Golvet skal til kvar tid vera glatt, tett og vaskande.

84. Butikkar, der ein lagar til, lagrar eller sel matvarer, må ikkje brukast til soverom eller kjøken. Dei skal ha reint vaskestell, såpe og reine handkle, og dei som tek i varene, skal jamleg vaske hendene.

85. Matvarer må ikkje stellast ut på disken. Når ein sel og pakkar inn, må dei heller ikkje koma heilt bort i disken. Matvarer skal vernast mot rotter, mus, fluger o. l., og dertil mot støv og anna ureinske både i butikkane og i tillagings- og lagringsrom. Så sant det er råd, skal varene leggjast i reine, tildekte kjer, skuffar, skåp eller hyller. Vekt og mælereiskapar skal vera reine når dei vert bruka. Det er forbodi for seljaren å pakke inn matvarer i aviser eller ureint papir. Sender ein matvarer, skal dei vernast mot regn, støv og all anna ureinske.

86. Kundane må ikkje røre ved andre matvarer enn dei dei kjøper. Prøver som er smaka på, skal tynast, og ting som er bruka, til dette, kopp, skei eller slikt, skal straks gjerast reine og kokast.

87. I kvar butikk skal eit eksemplar av desse forskriftene vera oppslegi.

XII. Matstover.

Her gjeld lov om tilsyn med næringsmiddel o. a. frå 19. mai 1933 og forskrifter gjevne i samhøve med denne. I tillegg kjem dette:

88. Matsalen, alle rom ein brukar til verksemda, og kjøken må ligge slik til, at dei får nok ljøs. Den effektive vindaugflata skal vera minst 1/10 av golvflata, og minst eitt vindauga skal kunna opnast. Roma skal kunna vernast opp og luftast ut på fullgod vis. Golv, vegger og tak skal vera glatte, tette og vaskande.

89. Alle rom ein brukar til verksemda, skal luftast godt ut kvar dag. Dagleg skal roma vaskast, og inventar og glaspostar støvturkast med våt klut. Umåla bord, kjøkenbenker, fjøler o. sl. skal reinskurast kvar dag. Ved inngangsdøra skal ein ha fotskrapar eller dørmatte som vert reingjord kvar dag. Turr feiling og turr avstøving er forbodne.

3. juli.

90. I tillegg til kgl. resolusjon frå 29. april 1949 om oppvask av servise o. dl. på offentlege matstover gjeld dette:

Bruka servise skal gjerast skikkeleg reint før ein set det saman med det reine. Ureint servise må ikkje brukast til nokon gjest. Sprekte emaljekjer må ikkje brukast. Koparkjer skal vera godt for- tinna, og koppar eller kjer med skard eller sprekker må ikkje bru- kast.

91. Lagringsstader for matvarer må vera turre, og kunna luf- tast ut til frisk luft. Dei skal gjerast grundig reine minst ein gong i månaden, issskåp (-kasser) minst ein gong i veka. Mjolk, fløyte og andre matvarer skal setjast slik bort at dei er verna mot støv og anna ureinske, ikkje får usmak av andre varer og heller ikkje er utsette for fluger eller andre dyr. Rom der ein har liggjande mat- varer, må ikkje brukast til soverom.

92. Personalet skal ha på rein og ordentleg drakt. Håret skal vera dekt av kappe. Matvarer må ikkje handsamast med ureine hender. Der skal alltid vera reint vaskevatt, såpe og handkle til bruk for personalet, og verten må sjå til at det vert nytta når det trengst. Folk med smittsam, tevjande eller væskande sjukdom må ikkje laga til eller servere mat eller drikke for gjestar.

93. Sæte og golv i privat W. C. skal gjerast reine kvar dag. Brukar ein privettankar, skal ein bruke strøyemiddel kvar dag, og dei skal tømast før dei er $\frac{3}{4}$ fulle. Har ein bingar, skal ein og bruke strøyemiddel, og dei må tømast 4 gonger i året, eller oftare om det trengst for å sleppe overfylling. På priveta skal der vera papir. Privet som ikkje får direkte ljøs utanfrå, skal ha kunstig ljøs. Dei skal ha slikt lægje og slikt vedlikehald at illtev derifrå ikkje trengjer inn i rom, kjøken eller lagringsstad for matvarer, og heller ikkje plågar grannane. Helserådet kan gje nærare forskrifter for tøming og reinhald når det meiner det trengst. Når det gjeld tøming av privet etter vedtak frå kommunen, og avgift for dette, viser ein til § 19 i desse forskriftene, siste bolken.

94. Trekk på møblar skal vera av stoff som er lett å halda reint og lett å desinfisere.

XIII. Herbyrgje.

95. Dei vedtektene som gjeld matstover, skal og gjelde for her- byrgje.

96. Overbreidsla på sengene skal ha eit varetrekk (tett lerefts- pose) som kan vaskast. Underlaget skal dekkjast med eit laken. For kvar ny gjest skal det skiftast reint varetrekk, laken og pute- var, og for same gjesten skal dei skiftast reine minst ein gong i veka. Tilsulka sengkledde, laken eller putevar skal straks bytast med reine.

97. I kvart soverom skal der vera vaskestell, reint vatn, såpe og handkle, og dertil lett tilgjenge til reint drikkevatt. Er der fleire gjester på same romet, skal kvar av dei ha serskilt handkle og drikkeglas som vert skifte med nye for kvar ny gjest. Drikkeglas og vaskefat skal gjerast reine kvar dag. Det er forbodi å ha kam og hårkost på soverom til bruk for gjestene.

98. I kvart soverom må der falle minst 12 m³ luft på kvar vaksen, og minst 6 m³ på kvart barn. Dersom verten vert kjend med at han har eller har hatt folk i losji eller kost som har smittsam sjukdom, eller han har mistanke om dette, då skal han straks melde dette til ordføraren i helserådet og rette seg etter dei pålegg han får av denne.

XIV. Tenarhald.

99. Tenarar, arbeidsfolk, læregutar og betjentar skal skaffast høveleg varmt, turt og luftig soverom. Kvar mann skal ha eiga seng.

XV. Andre sanitære tilhøve.

100. Ved offentlege brunnar, skular, kyrkjer, fabrikkar og alle offentlege forsamlingshus er det forbodi å bruke sams drikkekopp. Drikkevasstellet på desse stadene må vera godkjent av helserådet. På skulane er det likeins forbodi å bruke sams skulemateriell: pennar, blyantar o. dl. Kvar elev skal ha sitt eige skrivemateriell i eige futteral, merkt med namnet åt eleven. Futteralet og innhaldet må ikkje brukast seinare av ein annan før det er trygt desinfisert, jfr. elles § 105.

101. Huseigarar er ansvarlege andsynes helserådet for at fråflutte rom vert gjort skikkeleg reine før nye leigarar flytter inn.

102. Bøker frå offentleg boksamling må ikkje lånast ut til folk som har smittsam sjukdom, eller til folk som høyrer til ein husstand der det er smittsom sjukdom.

103. Dersom nokon som har til lån bøker frå offentleg boksamling, får smittsam sjukdom, eller slik sjukdom brut ut i den husstanden han høyrer til, då skal bøkene desinfiserast trygt eller brennast.

104. Alle bøker i ei offentleg boksamling skal ein gong i året sjåast over av han som står for boksamlinga. Serleg skitne og utbrukte bøker skal då kasserast.

105. Inkje skulerom eller forsamlingsrom må takast i bruk før det er godkjent av helserådet. Helserådet har tilsyn og kontroll med korleis skuleroma vert bruka.

Om reinhald o. a. i forsamlingsrom og i skular er det i kongelege resolusjonar utferda serskilte forskrifter — jfr. kongeleg resolusjon frå 25. april 1913 og frå 20. november 1931 med tillegg frå

3. juli. 16. september 1932. Disse skal vera oppslegne i kvart forsamlingshus og i kvar skule. Det same gjeld kyrkjer, jfr. kongeleg resolusjon frå 21. september 1934. Likeins skal kvar garasje eller anna rom, der ein parkerer motorvogn, ha opphengt den plakaten med åtvaring mot ekshaustgass som er utferda i samhøve med kongeleg resolusjon frå 17. april 1931.

Om private anstaltar som er meint til å ta i mot sjuke, viser ein til dei forskriftene som er utferda i kongeleg resolusjon frå 22. januar 1932. Byggjing av ein slik anstalt må meldast til helseinspektøren i god tid før arbeidet vert sett i gang. Det same gjeld innreiking av ein slik anstalt i hus som alt er bygt, eller flytting, utviding og større brigde.

106. Lik må ikkje liggje så lenge at det valdar sanitære ulemper med tevjing eller rotning.

107.

a. Når ein tuberkulos skifter bustad, skal dette meldast til ordføraren i helserådet. Meldeplikt har både den sjuke sjølv, den husverten han flytter frå, og den han flytter til.

b. Med omsyn til tyfussjuke basilleutskiljarar viser ein til kongeleg resolusjon frå 20. oktober 1933, jfr. rundskriv frå Sosialdepartementet frå 30. november s. å.

XVI. *Almenne vedtekter.*

108. Forsømer einkvan å gjera noko han er pliktig til etter desse forskriftene eller lovleg gjorde vedtak i helserådet, og innan den frist som er sett av dette eller helserådsordføraren på vegner av helserådet, då skal helserådet la dette gjerast på hans kostnad som saka gjeld. Det same gjeld alt dette elles held naudsynt frå sanitær synsstad for å hindre at forsøminga valdar ulempe eller skade.

109. Hus- og grunneigarar er ansvarlege for at det vert gjort skil for dei plikter som desse helseforskriftene legg på dei, og skal ikkje kunna orsaka seg med at forsømingane skriv seg frå folka eller leigarane deira. Bur ikkje eigaren i heradet, må han nemne opp einkvan som bur her til å grei med desse pliktene i hans stad. Vert desse forsømde, kyler ansvaret på eigaren, dersom ikkje helserådet har gått med på at ansvaret skal berast av varamannen, og denne har sagt seg viljug. Denne fråsegna kan han likevel ta attende.

110. Både politiet og medlemene av helserådet skal straks melde frå til ordføraren i helserådet når dei oppdagar at helseforskriftene ikkje vert fylgde, eller når dei får kjennskap til andre sanitære misgjeringar. Helserådsordføraren pliktar å syte for at alle meldingar om brot på helseforskriftene vert fremja.

111. Heradet skal prente disse forskriftene i høveleg mengd til utdeling på sin kostnad. Desutan skal serskilde føreseigner for verksemder prentast i plakatform til oppslag. 31. juli.

112. Brot på desse forskriftene vert straffa etter den lov som gjeld til kvar tid.

113. I serhøve kan helserådet gå med på avvik frå desse forskriftene.

114. Dei nye forskriftene tek til å gjelde 1 månad etter at dei er stadfeste.

Skrivelse fra Sosialdepartementet om tillegg til helseforskriftene for Gamvik herred, Finnmark fylke. 3. juli.

Med hjemmel i lov om kommunal renholdsavgift av 8. juni 1928, jfr. § 11 og § 4 i sunnhetsloven av 1860 med senere endringer, jfr. kgl. resolusjon av 23. mai 1947, gis herved stadfesting på vedtak av Gamvik herredstyre i møte 19. mai 1950 om plikt for gårdeiere til å la tømning av privet og søppelbeholdere besørge av kommunens renholdsverk. Tillegget er gitt som litra h til § 8 og som tillegg til § 9.

Tillegget lyder slik:

§ 8 litra h:

I tettbygde strøk — etter nærare fastsetjing av heradstyret til kvar tid — er huseigarane pliktige til å la reinhaldsverket til kommunen tømme privet og søppelkassar og for dette betale så stor avgift som heradstyret fastset og departementet godkjenner. Helserådet kan likevel frita huseigaren frå denne plikta når tilhøva i det einstilte tilfelle talar for det.

Tillegg til § 9:

Ein visar til § 8 litra h.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

I medhold av § 17 i kongelig resolusjon av 16. juni 1950 om forskrifter for frukt-, bær- og grønnsakkonserver, jfr. lov av 17. juni 1932 om kvalitetskontroll med landbruksvarer m. v. bestemmes:

§ 1. Kontrollavgiften på frukt-, bær- og grønnsakkonserver oppkreves av Styret for Statens Kvalitetskontroll for vegetabiliske Konserver og skal betales innen februar måneds utgang for foregående kalenderår. Skyldig avgift for året 1949 skal være innbetalt innen 1. august 1950.

§ 2. Avgiften beregnes på grunnlag av netto salgsbeløp for de avgiftspliktige varer som er omsatt i kalenderåret.

Norsk lovtidend, 1ste avd. Nr. 30, 1950.

3. juli. Med avgiftsbeløpet skal følge en oppgave over omsetningen som skal være spesifisert på den måte Styret for Statens Kvalitetskontroll for vegetabiliske Konserver bestemmer.

§ 3. Betales ikke avgiften i rett tid svares $4\frac{1}{2}$ % årlig rente av avgiftsbeløpet fra forfall og til betaling skjer.

§ 4. I tilfelle av eierskifte er også den nye eier ansvarlig for riktig innbetaling av skyldige avgifter.

§ 5. Styret for Statens Kvalitetskontroll for vegetabiliske Konserver fører tilsynet med riktig beregning og innbetaling m. v. av avgiften.

4. juli.

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Ås herredstyre, Akershus fylke, i møte 17. september 1947 om vedtekter til reguleringsplanen for området ved Ås st., stadfestet av departementet 19. november 1949.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Det regulerte område er på planen vist ved reguleringsgrense. Innenfor denne reguleringslinje skal bebyggelsen plasseres i forhold til gater, plasser og nabogrense som vist på planen.

§ 2. Bebyggelsen innenfor det regulerte område er delt i

A. Murbebyggelse

B. Trebebyggelse

C. Industristrøk.

A. Murbebyggelse.

§ 3. Bygningen skal oppføres av mur eller betong med ildfaste etasjeskillere.

§ 4. Bebyggelse kan innredes til beboelse, forretninger, lagerlokaler, bedrifter og annen virksomhet som etter bygningsrådets skjønn ikke medfører ulemper for naboene. Bygningsrådet kan bestemme at forretninger, lagerlokaler, bedrifter osv. som antas å ville medføre ulempe, henvises til industristrøket syd for jernbanestasjonen.

§ 5.

1. Kvartalene og de frittstående blokker skal oppføres med de dimensjoner som er vist på planen.

2. Byggehøyden skal ikke overstige 3 etasjer. Byggehøyde regnes fra gatens regulerte nivå i midtkjørebane rett ut fra høyestliggende hushjørne, og må ikke overstige 4 m for 1 etasjes hus, 7 m for 2 etasjes hus, 10 m for 3 etasjes hus.

3. Fra bestemmelse i punkt 1 og 2 kan bygningsrådet med helse- 4. juli.
rådets samtykke tillate endringer innenfor rammen av bygnings-
loven, når det er tilrådelig for lysforholdene og bebyggelsens
utseende mot gate og gårdsrom.

B. Trebebyggelse.

§ 6.

1. Bygningen skal plasseres i forhold til gater, plasser og nabo-
grense som vist på planen, og innenfor de med stiplede linjer
angitte areal.

2. Hvor det på planen er vist rekkehus eller kjedehus, kan byg-
ningsrådet i stedet tillate oppført frittliggende bygninger hvis
forskriftsmessige avstander til nabogrense oppnås.

§ 7. Bebyggelsen skal være villamessig med våningshus i inntil
2 fulle etasjer og uthus, garasjer eller fløybygninger i 1. etasje.

Gesimshøyden for 2 etasjes hus må ikke være over 7 m og møne-
høyde ikke over 9 m. For 1 etasjes hus må gesimshøyden ikke være
over 4 m. Høyden til gesims og til utvendig treveggs høyeste punkt
måles fra grunnens planerte nivå.

§ 8.

1. Våningshusets størrelse kan være inntil 130 m² på tomter under
1 mål netto, og inntil 150 m² på tomter på mer enn ett mål
netto. Garasje (uthus, fløybygning) kan oppføres med det areal
som er angitt på planen.

2. Bygningsrådet kan tillate avvikelser fra den viste tomteinnde-
ling når det skjer i harmoni med bebyggelse og planen for øvrig.
Dog ikke utskillelse av nye selvstendige tomter under 1 mål.

§ 9. Butikker (eventuelt med bensinstasjon) kan innredes på
de på planen viste steder.

C. Industriareal.

§ 10. De areal som er utlagt til industri ligger syd for jernbane-
stasjonen. Innenfor dette område kan arealet oppdeles etter de
enkelte bedrifters behov, etter grense som i hvert enkelt tilfelle
skal godkjennes av bygningsrådet. Parsellene skal ha mest mulig
regelmessig form.

§ 11. Anleggenes art og utforming skal i hvert enkelt tilfelle god-
kjennes av bygningsrådet. Bygningsrådet kan bestemme at bedrifter
som antas å ville medføre særlige ulemper, henvises til andre deler
av det regulerte industriareal.

§ 12. Hvor det i planen er vist isolasjonsbelter kan disse ikke
bebygges.

4. juli. § 13.

1. Bebyggelsen som skal være ildfast, kan oppføres i inntil 2 fulle etasjer.

2. Fra bestemmelsen i punkt 1. kan bygningsrådet tillate endringer innenfor rammen av bygningsloven.

§ 14. I industristrøk tillates ikke ført opp boligbygg. Bygningsrådet kan dog gjøre unntak herfra, etter at helserådets uttalelse er innhentet.

§ 15. Inngjerding av tomtene må anmeldes til bygningsrådet som skal godkjenne så vel gjerdenes plassering som høyden, konstruksjonen og fargen. Hvor industritomter støter mot isolasjonsbelte, settes gjerde i grensen mellom tomt og isolasjonsbelte. Sammenhengende gjerder bør ha ensartet høyde, konstruksjon og farge. Isolasjonsbelte kan mot gatene bare inngjerdas med lave parkgjerder.

D. Fellesbestemmelser.

§ 16.

1. Forhager, mellomrom mellom frittstående blokker, gårdsrom osv. må gis en tiltalende utforming og behandling. Bygningsrådet kan kreve utarbeidet felles plan for disse områder som viser uthus, beplantning, tørkeplasser, plass for søppelkasser o. l.

2. Forhager og grøntareal kan bare innhegnes med bygningsrådets samtykke. Sådant samtykke må også innhentes for anbringelse av delegjerder i tomtgrenser.

3. Bygningsrådet kan med helserådets og brannstyrets samtykke tillate oppført en garasjebygning i 1 etasje felles for hele kvartalet i kvartalets indre, såfremt det på en tilfredsstillende måte kan passe inn i situasjonsplanen.

§ 17. 1. Bygningene skal ha fasademessig utstyr på alle sider. Det skal være fasadepuss på branngavler som etter bygningsrådets skjønn blir stående synlig mer enn 1 år.

§ 18.

1. Bygningen skal ha sadeltak eller valmtak. Takvinkelen må ikke overstige 33 grader.

2. Fra bestemmelsen i punkt 1 kan bygningsrådet dispensere hvor særlige grunner taler for det.

3. Innredning av loft til varig opphold for mennesker kan bare tillates av bygningsrådet unntaksvis etter at brannstyrets og helserådets uttalelse på forhånd i hvert enkelt tilfelle er innhentet. Nedskjæringer eller vinduer i takflaten — unntatt takluker — tillates ikke.

§ 19. For offentlige bygninger angitt i planen gjelder ikke bestemmelsene om etasjetall og bygningsdybde.

§ 20. Bygningsrådet skal ved sin behandling av byggeanmeldelser ha for øye at bebyggelsen får en god form og materialbehandling, og at bygninger i samme bygningsflukt får en harmonisk utforming. Múrbygg bør ha naturstein sokkel.

§ 21. Mot regulert gate oppsettes 0,8 m høye gjerder av tre eller netting. Sammenhengende gjerder utføres av ens konstruksjon og høyde. Bygningsrådet kan tillate at gjerder mot gaten gjøres høyere, lavere eller sløyfes, når det gjennomføres i hele kvartalslengden. Oppsettes gjerde mellom nabotomter, skal de ikke være høyere enn gjerde mot gaten.

§ 22. Fargen på hus og gjerde skal godkjennes av bygningsrådet.

§ 23. Ved siden av disse vedtekter kommer bestemmelsene i bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter til anvendelse.

§ 24. Etter vedtektenes ikrafttreden er det ikke tillatt ved private servitutter å etablere forhold som strider mot disse vedtekter.

§ 25. Bygningsvedtekter for As bygningsdistrikt approbert 26. januar 1931, 26. september 1929, blir fortsatt gjeldende med de unntak som følger av reguleringsplanen og foranstående vedtekter.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

4. juli.

Med hjemmel i § 44 i lov av 20. mai 1899 angående jakt og fangst og kgl. resolusjon av 25. september 1931 fredes hjortekolle det hele år i herredene Sandstad, Fillan, Kvenvær og Hitra i Sør-Trøndelag fylke.

Bestemmelsen gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av 1954.

Overtredelse av denne bestemmelse er belagt med straff.

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

6. juli.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Skoger herredstyre i møte 16. desember 1949 om regulering av Konnerud i Skoger herred, Vestfold fylke.

Videre har departementet i henhold til lovens § 3 stadfestet herredstyrets vedtak samme dag om vedtekter i tilknytning til reguleringen med noen endringer foretatt av departementet.

Vedtektene lyder så:

Vedtekter

i tilknytning til reguleringsplan for Konnerud med åpen villamessig bebyggelse.

1. Bebyggelsen skal være åpen villamessig med våningshus på, ikke over 2 fulle etasjer og uthus (garasje) i 1 etasje.

6. juli. 2. Våningshus skal legges i regulert byggelinje. Bygningsrådet kan dog tillate at husene trekkes lenger inn på tomten og fastsetter uthusenes plassering.

3. Våningshusenes størrelse skal ikke overstige 10 % av tomtens nettoareal, dog ikke over 120 m². — Gesimshøyden må ikke være over 7 m og mønehøyden ikke over 9 m. — For 1 etasjes hus må gesimshøyden ikke være over 4 m.

4. Bygningsrådet kan innenfor bygningslovens ramme tillate høyere bebyggelse og bebyggelse med større areal når det ved avstand til nabo eller annen bebyggelse og ved parkmessig behandling av terrenget tilveiebringes forhold som ikke bryter strøkets villamessige karakter.

5. Uthusenes størrelse må ikke overstige 30 m².

Uthuset tillates bygget sammen med våningshuset.

6. Takoppbygg tillates på 1 etasjes hus. Nedskjæringer eller vinduer i takflaten — unntatt takluker — tillates ikke.

7. Butikker, lager, mindre verksteder m. v. kan innredes hvor det etter bygningsrådets skjønn ikke medfører ulemper for de omboende. På samme måte kan tillates oppført bensinstasjoner hvor det etter bygningsrådets skjønn er behov for det og det ikke medfører særlige trafikkmessige ulemper.

8. Bygningens takvinkel og farge, samt farge på gjerder må godkjennes av bygningsvesenet.

9. Mot regulert vei og mot nabo må settes opp passende gjerder som godkjennes av bygningsvesenet. Gjerdene må ikke være over 1,20 m.

10. Ingen tomt må beplantes med trær som kan virke sjenerende for naboer.

11. Parsellselger er ikke berettiget til ved privat servitutt å etablere forhold som står i strid med disse vedtekter.

12. Unntak fra disse vedtekters punkt 1, 3, 5 og 9 kan, hvor særlige grunner taler for det, tillates av bygningsrådet innenfor rammen av bygningsloven og de alminnelige vedtekter for Konnerud.

Vedtekter

i tilknytning til reguleringsplan for areal A på Konnerud med rekkebebyggelse.

1. Bebyggelsen skal oppføres i 2 etasjer med branngavl mot nabo.

2. Husene plasseres som vist på planen.

Husets form blir fastsatt ved bygningsanmeldelsens approbasjon.

3. Ensartet arkitektur, materialbehandling og farge må gjennomføres kvartalsvis eller i samme byggeflukt etter bygningsmyndighetens bestemmelse.

4. Hvis gjerde ønskes oppsatt skal det mot regulert vei og park være 60 cm høyt nettinggjerde. — Før gjerdet oppsettes må terrenget avplaneres etter bygningsmyndighetenes nærmere bestemmelse.

Hvis bygningsmyndighetene finner det påkrevet må det oppføres forstøtningsmur.

Eventuelle terrasseringer og forstøtningsmur på tomta skal utføres etter tegninger og av materialer godkjent av bygningsmyndighetene.

5. Tomta må ikke beplantes så det virker sjenerende for naboer.

6. Unntak fra disse vedtekter kan tillates av bygningsrådet innenfor rammen av bygningsloven og de alminnelige vedtekter for Konnerud.

Vedtekter

i tilknytning til reguleringsplan for areal B på Konnerud med lamellbebyggelse.

1. Bebyggelsen skal oppføres i 1½ eller 2 etasjer og må være ildfast.

Forbindelsesbygninger skal oppføres i 1 etasje og kan være i tre.

2. Husene plasseres som vist på planen. Husets form blir fastsatt ved bygningsanmeldelsens approbasjon. Forbindelsesbygningene kan innredes til garasje, skjul eller tillegges beboelsesrommene.

3. Ensartet arkitektur, materialbehandling og farge må gjennomføres kvartalsvis eller i samme byggeflukt etter bygningsmyndighetenes bestemmelse.

4. Hvis gjerde ønskes oppsatt skal det mot regulert vei og park være 60 cm høyt nettinggjerde. — Før gjerde oppsettes må terrenget avplaneres etter bygningsmyndighetenes nærmere bestemmelse. — Hvis bygningsmyndighetene finner det påkrevet må det oppføres forstøtningsmur. Eventuelle terrasseringer og forstøtningsmur på tomta skal utføres etter tegninger og av materialer godkjent av bygningsmyndighetene.

5. Tomta må ikke beplantes så det virker sjenerende for naboer.

6. Unntak fra disse vedtekter kan tillates av bygningsrådet innenfor rammen av bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter for Konnerud.

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Skoger herredsstyre i møte 24. mai 1950 om vedtekt til bygningslovens § 137 for Konnerud bygningsdistrikt i Skoger herred, Vestfold fylke.

6. juli.

